

Den Europæiske Unions Tidende

L 262

49. årgang

Dansk udgave

Retsforskrifter

22. september 2006

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1364/2006/EF af 6. september 2006 om retningslinjer for de transeuropæiske net på energiområdet og om ophævelse af beslutning 96/391/EF og nr. 1229/2003/EF 1

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2006/616/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 24. juli 2006 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af protokollen om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen til supplerende af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet for så vidt angår protokollens bestemmelser, i det omfang protokollens bestemmelser falder ind under artikel 179 og 181 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab 24

2006/617/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 24. juli 2006 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af protokollen om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen til supplerende af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet for så vidt angår protokollens bestemmelser, i det omfang protokollens bestemmelser falder ind under anvendelsesområdet for tredje del, afsnit IV, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab 34

2006/618/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 24. juli 2006 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, til supplerende af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet for så vidt angår protokollens bestemmelser, i det omfang protokollens bestemmelser falder ind under anvendelsesområdet for artikel 179 og 181 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab 44

- ★ Rådets afgørelse af 24. juli 2006 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, til supplerende af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet for så vidt angår protokollens bestemmelser, i det omfang protokollens bestemmelser falder ind under anvendelsesområdet for tredje del, afsnit IV, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab 51

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 1364/2006/EF**af 6. september 2006****om retningslinjer for de transeuropæiske net på energiområdet og om ophævelse af beslutning 96/391/EF og nr. 1229/2003/EF**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 156,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1229/2003/EF af 26. juni 2003 om opstilling af et sæt retningslinjer for transeuropæiske net på energiområdet ⁽³⁾ er der opstået et behov for fuldt ud at integrere de nye medlemsstater, tiltrædelses- og kandidatlandene i disse retningslinjer og efter behov at tilpasse dem yderligere til Den Europæiske Unions nye tilnærmelsespolitik.
- (2) Prioriteterne for de transeuropæiske net på energiområdet er en følge af etableringen af et indre energimarked, der er mere åbent og konkurrencepræget efter gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet ⁽⁴⁾ og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas ⁽⁵⁾. Prioriteterne følger konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Stockholm den 23. og 24. marts 2001 om opbyggelse af den nødvendige infrastruktur for det indre energimarkeds funktion. Der bør gøres en særlig indsats for at nå målet om øget anvendelse af

vedvarende energikilder, som bidrager til politikken om en bæredygtig udvikling. Dette mål bør dog realiseres, uden at der skabes uforholdsmæssige forstyrrelser i den normale markedslikevægt. Der bør desuden fuldt ud tages højde for målsætningerne i Fællesskabets transportpolitik og især muligheden for at reducere vejtrafik ved at anvende rørledninger.

- (3) Formålet med denne beslutning er at komme tættere på målet for det niveau for elektricitetssammenkobling mellem medlemsstaterne, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Barcelona den 15. og 16. marts 2002, og derved forbedre netpålideligheden og -integriteten samt sikre, at der er forsyningssikkerhed, og at det indre marked er velfungerende.
- (4) Bygning og vedligeholdelse af energiinfrastrukturer bør i reglen ske i henhold til markedsprincipperne. Dette er også i overensstemmelse med de fælles regler om fuldførelse af det indre energimarked og de fælles konkurrenceretlige regler, som har til formål at skabe et mere åbent og konkurrencedygtigt indre energimarked. Fællesskabet bør derfor kun i undtagelsestilfælde yde finansiel støtte til bygning og vedligeholdelse, og sådanne undtagelser bør være behørigt begrundet.
- (5) Bygning og vedligeholdelse af energiinfrastrukturen bør sikre, at det indre energimarked kan fungere effektivt, uden at det berører de strategiske mål og i givet fald forsyningspligten samt offentlige serviceforpligtelser, og skal gennemføres under hensyntagen til de eksisterende procedurer for høring af de berørte befolkninger.
- (6) På baggrund af mulig synergi mellem naturgasnet og olefinasnet bør der lægges passende vægt på udvikling og integration af olefinasnet for at opfylde fællesskabsindustriens behov for olefinas.

⁽¹⁾ EUT C 241 af 28.9.2004, s. 17.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 7.6.2005 (EUT C 124 E af 25.5.2006, s. 68), Rådets fælles holdning af 1.12.2005 (EUT C 80 E af 4.4.2006, s. 1), Europa-Parlamentets holdning af 4.4.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 24.7.2006.

⁽³⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 37. Ændret ved Rådets direktiv 2004/85/EF (EUT L 236 af 7.7.2004, s. 10).

⁽⁵⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 57.

- (7) Prioriteterne for de transeuropæiske net på energiområdet er også en følge af deres voksende betydning i forbindelse med sikring og diversificering af Fællesskabets energiforsyning, indlemmelse af de nye medlemsstater, tiltrædelses- og kandidatlandenes energinet og sikring af en samordnet drift af energinettene i Fællesskabet og i nabolandene efter høring af de pågældende medlemsstater. Fællesskabets nabolande spiller faktisk en vigtig rolle i Fællesskabets energipolitik. De leverer hovedparten af Fællesskabets naturgasforsyninger, er vigtige partnere i forbindelse med transit af primær-energi til Fællesskabet og vil gradvis blive vigtigere aktører på Fællesskabets indre marked for gas og elektricitet.
- (8) Blandt projekterne under de transeuropæiske energinet må de prioriterede projekter fremhæves, som har særlig stor betydning for det indre energimarkeds funktion eller for energiforsyningssikkerheden. Herudover bør de højest prioriterede projekter ledsages af en erklæring om europæisk interesse samt forbedret koordinering efter behov.
- (9) Kommissionen og medlemsstaterne bør med henblik på indsamling af de oplysninger, som er nødvendige i henhold til denne beslutning, så vidt muligt benytte de disponible oplysninger om projekter af europæisk interesse for at undgå dobbeltarbejde. Sådanne oplysninger vil eventuelt allerede foreligge i forbindelse med Rådets forordning (EF) nr. 2236/95 af 18. september 1995 om generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for transeuropæiske net⁽¹⁾, i forbindelse med andre fællesskabsbestemmelser, der kan udgøre grundlaget for samfinansiering af transeuropæiske net-projekter, og afgørelser vedrørende godkendelse af individuelle projekter i medfør af de pågældende bestemmelser eller i forbindelse med direktiv 2003/54/EF og 2003/55/EF.
- (10) Proceduren for udpegelse af projekter af fælles interesse vedrørende transeuropæiske energinet bør sikre en gnidningsløs anvendelse af forordning (EF) nr. 2236/95. Denne procedure bør skelne mellem to faser: en første fase med fastlæggelse af et begrænset antal kriterier med henblik på udpegelsen af sådanne projekter, og en senere fase, hvor projekterne beskrives i detaljer, benævnt »projektspecifikationer«.
- (11) Passende støtte i henhold til forordning (EF) nr. 2236/95 bør primært ydes til projekter, der er erklæret som værende af europæisk interesse. Medlemsstaterne bør i forbindelse med ansøgninger i henhold til andre af Fællesskabets finansielle instrumenter tage særligt hensyn til de projekter, der erklæres som værende af europæisk interesse.
- (12) For flertallet af de projekter, som er erklæret for værende af europæisk interesse, kan en betydelig aktuel eller forventet forsinkelse antages at være mellem et og to år.
- (13) Eftersom der kan være behov for at ændre projektspecifikationerne, kan disse kun være vejledende. Kommissionen bør derfor være beføjet til at ajourføre dem. Da projekter kan få betydelige politiske, miljømæssige og økonomiske følgevirkninger, er det vigtigt at finde den rette balance mellem lovgivningsmæssig kontrol og fleksibilitet ved fastlæggelsen af, hvilke projekter der er berettiget til fællesskabsstøtte.
- (14) Hvis der optræder vanskeligheder med gennemførelse af projekter af europæisk interesse, afsnit af projekter af europæisk interesse eller grupper af projekter af europæisk interesse, kan en EU-koordinator fungere som formidler ved at opmuntre til samarbejde mellem alle de berørte parter og ved at sikre, at en passende overvågning af projektet finder sted, så Fællesskabet kan holdes underrettet om projektførløbet. EU-koordinatoren bør også efter anmodning fra medlemsstaterne kunne yde bistand i forbindelse med andre projekter.
- (15) Medlemsstaterne bør opfordres til at koordinere gennemførelsen af visse projekter, navnlig grænseoverskridende projekter eller afsnit af grænseoverskridende projekter.
- (16) Der bør skabes et gunstigere miljø for udviklingen og opbygningen af transeuropæiske net på energiområdet, hovedsageligt ved at stimulere det tekniske samarbejde mellem de netansvarlige organer, ved at lette gennemførelsen af godkendelsesprocedurer for netprojekter i medlemsstaterne, så forsinkelserne begrænses, og ved efter behov at mobilisere midler, instrumenter og finansielle programmer, som Fællesskabet råder over, til netprojekter. Fællesskabet bør støtte de foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer i denne sammenhæng.
- (17) Da budgettet for det transeuropæiske energinet hovedsagelig har til formål at finansiere gennemførlighedsundersøgelser, er det Fællesskabets strukturfonde, finansielle programmer og instrumenter, der i givet fald vil kunne muliggøre finansieringen af sådanne — navnlig interregionale — sammenkoblingsnet.
- (18) Udvalgelsen af projekter af fælles interesse, de dertil hørende specifikationer og de prioriterede projekter, især projekter af europæisk interesse, bør ikke foregribe resultaterne af vurderingen af projekters, planers eller programmers indvirkning på miljøet.

⁽¹⁾ EFT L 228 af 23.9.1995, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1159/2005 (EUT L 191 af 22.7.2005, s. 16).

- (19) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne beslutning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (20) Kommissionen bør regelmæssigt udarbejde en rapport om gennemførelsen af denne beslutning.
- (21) De oplysninger, som skal udveksles eller fremsendes til Kommissionen i medfør af denne beslutning, kan i vidt omfang formodes at være til stede i virksomheder. Det kan derfor være nødvendigt, at medlemsstaterne samarbejder med virksomhederne for at indhente disse oplysninger.
- (22) Da denne beslutning har samme genstand og anvendelsesområde som Rådets beslutning 96/391/EF af 28. marts 1996 om fastlæggelse af en række aktioner med henblik på at skabe gunstigere vilkår for udbygningen af transeuropæiske net på energiområdet ⁽²⁾ og beslutning nr. 1229/2003/EF, bør disse to beslutninger ophæves —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Genstand

I denne beslutning fastlægges arten og rækkevidden af den retningsgivende fællesskabsaktion for transeuropæiske energinet. Der opstilles et sæt retningslinjer omfattende målsætninger og prioriteter samt hovedlinjerne i Fællesskabets aktioner med hensyn til transeuropæiske energinet. I disse retningslinjer identificeres projekter af fælles interesse og prioriterede projekter, herunder projekter af europæisk interesse, inden for transeuropæiske elektricitets- og naturgasnet.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne beslutning vedrører:

- 1) for så vidt angår elektricitetsnettene:
- a) alle højspændingsforbindelser, bortset fra dem der anvendes inden for distributionsnet, og undersøiske kabler, for så vidt denne infrastruktur anvendes til inter-regional eller international transmission eller tilslutning
 - b) alt udstyr og alle anlæg, der er nødvendige for, at det pågældende system kan fungere tilfredsstillende, herunder beskyttelses-, overvågnings- og kontrolsystemer
- 2) for så vidt angår gasnettene (transport af naturgas eller olefiner):
- a) højtrykgasrørledninger, bortset fra dem, der anvendes inden for distributionsnet, til forsyning af Fællesskabets regioner fra kilder i og uden for Fællesskabet

- b) underjordiske lagre tilsluttet ovennævnte højtrykgasrørledninger
- c) terminaler til modtagelse, oplagring og forgasning af flydende naturgas (LNG) samt, afhængig af forsyningskapaciteten, LNG-tankskibe
- d) alt udstyr og alle anlæg, der er nødvendige for, at det pågældende system kan fungere tilfredsstillende, herunder beskyttelses-, overvågnings- og kontrolsystemer.

Artikel 3

Målsætninger

Fællesskabet fremmer sammenkobling, interoperabilitet og udbygning af de transeuropæiske energinet samt adgang til disse net i overensstemmelse med gældende fællesskabsret med det sigte

- a) at fremme den effektive gennemførelse og udvikling af det indre marked i almindelighed og det indre energimarked i særdeleshed, samtidig med at den rationelle produktion, transport, distribution og anvendelse af energiresourcerne samt udvikling og sammenkobling af vedvarende energikilder fremmes med henblik på at sænke forbrugerpriserne på energi og bidrage til diversificering af energikilderne
- b) at lette udviklingen af Fællesskabets mindre gunstigt stillede områder og øområder og bringe dem ud af deres isolation og således bidrage til større økonomisk og social samhørighed
- c) at øge energiforsynings sikkerheden, f.eks. ved at styrke forbindelserne med tredjelande inden for energisektoren, hvilket er i alle parter fælles interesse, især inden for energi-chartertraktaten og de samarbejdsaftaler, som Fællesskabet har indgået
- d) at bidrage til en bæredygtig udvikling og miljøbeskyttelse, bl.a. ved at inddrage vedvarende energi og nedbringe miljørisiciene i forbindelse med energitransport og -transmission.

Artikel 4

Handlingsprioriteter

Fællesskabets handlingsprioriteter med hensyn til transeuropæiske energinet skal være forenelig med en bæredygtig udvikling og først og fremmest tage sigte på følgende:

- 1) for både el- og gasnet:
- a) tilpasning og udvikling af energinet til støtte for det indre energimarked og navnlig løsning af problemer i forbindelse med flaskehalse, særlig på tværs af grænserne, overbelastning og manglende forbindelser, og hensyntagen til de behov, der opstår i forbindelse med et velfungerende indre marked for elektricitet og naturgas og udvidelsen af Den Europæiske Union

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 154.

- b) oprettelse af energinet i øregioner, isolerede og perifere regioner samt regioner i den yderste periferi og tilslutning af disse net, hvor det er nødvendigt, og fremme af diversificering af energikilderne og anvendelse af vedvarende energikilder
- 2) for elektricitetsnet:
- a) tilpasning og udvikling af net for at gøre det lettere at integrere og tilslutte bæredygtig energiproduktion
- b) interoperabilitet for Fællesskabets elektricitetsnet og med tilsvarende net i tiltrædelses- og kandidatlandene og andre lande i Europa samt Middelhavs- og Sortehavsområdet
- 3) for gasnet:
- a) udbygning af naturgasnettene med henblik på at dække Fællesskabets naturgasforbrug og kontrol med dets gasforsyningssystemer
- b) interoperabilitet for Fællesskabets gasnet og med tilsvarende net i tiltrædelses- og kandidatlandene og andre lande i Europa, i Middelhavs- og Sortehavsområdet samt området omkring Det Kaspiske Hav, Mellemøsten og området omkring Den Arabiske Golf samt diversificering af naturgaskilder og -forsyningsveje.

Artikel 5

Aktionens hovedlinjer

Hovedlinjerne i Fællesskabets aktion for transeuropæiske energinet er:

- a) udpegelse af projekter af fælles interesse og af prioriterede projekter, herunder projekter af europæisk interesse
- b) skabelse af gunstigere vilkår for udbygningen af disse net.

Artikel 6

Projekter af fælles interesse

1. Følgende generiske kriterier skal anvendes, når der træffes afgørelse om udpegelse, ændringer, specifikationer for eller anmodninger om ajourføring af projekter af fælles interesse:

- a) Projekterne falder ind under anvendelsesområdet i artikel 2.
- b) Projekterne svarer til de målsætninger og handlingsprioriteter, der er fastsat i henholdsvis artikel 3 og 4.
- c) Projekterne forekommer økonomisk levedygtige.

Vurderingen af den økonomiske levedygtighed baseres på en cost-benefit-analyse, som tager hensyn til alle omkostninger og fordele, herunder på mellemlangt og/eller langt sigt, i forbindelse med miljøaspekter, forsyningssikkerhed og bidrag til den økonomiske og sociale samhørighed. Projekter af fælles interesse, der vedrører en medlemsstats område, kræver denne medlemsstats godkendelse.

2. Supplerende kriterier til bestemmelse af, hvad der udgør projekter af fælles interesse, er anført i bilag II. Enhver ændring af de i bilag II indeholdte supplerende kriterier for udpegelse af projekter af fælles interesse vedtages efter proceduren i traktatens artikel 251.

3. Der kan kun ydes finansiel støtte fra Fællesskabet i henhold til forordning (EF) nr. 2236/95, til de projekter, der er opført i bilag III, og som opfylder kriterierne i stk. 1, og de der er opført i bilag II.

4. Projekternes indikative specifikationer, som inkluderer den detaljerede beskrivelse af projekterne, samt eventuelt en geografisk beskrivelse, er opført i bilag III. Disse specifikationer ajourføres efter proceduren i artikel 14, stk. 2. Ajourføringer er af teknisk art og begrænses til tekniske ændringer af projekter, ændring af en del af den fastlagte ruteføring eller en begrænset tilpasning af projektets placering.

5. Medlemsstaterne træffer alle de foranstaltninger, som de skønner nødvendige for at lette og fremskynde gennemførelsen af projekter af fælles interesse og begrænse forsinkelser, under overholdelse af fællesskabslovgivningen og internationale konventioner på miljøområdet, særligt for så vidt angår projekter, der erklæres som værende af europæisk interesse. Navnlig skal de fornødne godkendelsesprocedurer afsluttes hurtigt.

6. Når dele af projekter af fælles interesse skal gennemføres på tredjelandes område, kan Kommissionen med henblik på at lette gennemførelsen af projekterne og efter aftale med de berørte medlemsstater fremsætte forslag, efter omstændighederne som led i Fællesskabets forvaltning af aftaler med de pågældende tredjelande og, for så vidt angår de tredjelande, som har undertegnet energichartertraktaten, i overensstemmelse med denne traktat og andre multilaterale aftaler, for at projekterne også af de pågældende tredjelande anerkendes som værende af gensidig interesse.

Artikel 7

Prioriterede projekter

1. De projekter af fælles interesse, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, og som er omfattet af akserne for de prioriterede projekter, jf. bilag I, har prioritet for så vidt angår tildeling af finansiel støtte fra Fællesskabet i henhold til forordning (EF) nr. 2236/95. Ændringer af bilag I vedtages efter proceduren i traktatens artikel 251.

2. Hvad angår grænseoverskridende investeringsprojekter, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til i forbindelse med de nationale godkendelsesprocedurer at sikre, at et kriterium i de kompetente nationale myndigheders vurdering bliver, at sådanne projekter øger sammenkoblingskapaciteten mellem to eller flere medlemsstater og på denne måde styrker den europæiske forsyningssikkerhed.

3. De berørte medlemsstater og Kommissionen bestræber sig inden for deres respektive kompetenceområder og i samarbejde med de ansvarlige virksomheder på at fremme gennemførelsen af prioriterede projekter, herunder navnlig grænseoverskridende projekter.

4. Prioriterede projekter skal være forenelige med bæredygtig udvikling og opfylde følgende kriterier:

- a) De har en væsentlig effekt på konkurrencen på det indre energimarked, og/eller
- b) de medvirker til at øge Fællesskabets forsyningssikkerhed, og/eller
- c) de fører til øget anvendelse af vedvarende energikilder.

Artikel 8

Projekter af europæisk interesse

1. Et antal projekter på de prioriterede akser, som er omhandlet i artikel 7, og som har en grænseoverskridende karakter eller en væsentlig virkning for grænseoverskridende transmissionskapacitet, erklæres som værende af europæisk interesse. Disse projekter er opført i bilag I.

2. Ved udvælgelse af projekter over budgettet for trans-europæiske net, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 2236/95, gives passende prioritet til projekter, der er erklæret som værende af europæisk interesse.

3. Ved udvælgelse af projekter i forbindelse med andre af Fællesskabets samfinansieringsinstrumenter prioriteres projekter, der er erklæret som værende af europæisk interesse.

4. Hvis der er tale om en betydelig aktuel eller forventet forsinkelse i forbindelse med et projekt, der er erklæret som værende af europæisk interesse, kan Kommissionen anmode de berørte medlemsstater om at garantere, at årsagerne til forsinkelsen vil blive forklaret inden tre måneder.

I forbindelse med de projekter, der er erklæret som værende af europæisk interesse, og for hvilke der er udpeget en EU-koordinator, medtager denne i sin rapport årsagerne til forsinkelsen.

5. Fem år efter færdiggørelsen af et projekt, der er erklæret som værende af europæisk interesse, eller et afsnit heraf, gennemfører Kommissionen, som bistås af det i artikel 14, stk. 1, omhandlede udvalg, en evaluering af projektet, som skal omfatte dets samfundsøkonomiske virkning, dets miljøvirkninger, virkningen for handelen mellem medlemsstaterne og for den territoriale samhørighed og en bæredygtig udvikling. Kommissionen underretter det i artikel 14, stk. 1, omhandlede udvalg om resultatet af evalueringen.

6. For hvert projekt, der er erklæret som værende af europæisk interesse og især for de grænseoverskridende afsnit, tager de berørte medlemsstater passende skridt for at sikre, at:

— der gennemføres en regelmæssig udveksling af relevante oplysninger

— der efter behov afholdes regelmæssige fælles koordineringsmøder.

De fælles koordineringsmøder afholdes alt efter projektets særlige behov, f.eks. projektudviklingsfasen og de forventede eller konstaterede vanskeligheder. De fælles koordineringsmøder skal navnlig omhandle procedurerne for vurderingerne og de offentlige høringer. De berørte medlemsstater sikrer, at Kommissionen orienteres om de fælles koordineringsmøder og om udvekslingen af oplysninger.

Artikel 9

Gennemførelse af projekter af europæisk interesse

1. Projekter af europæisk interesse bør gennemføres hurtigt.

Senest den 12. april 2007 fremsender medlemsstaterne på grundlag af et forslag til en tidsplan, som udarbejdes af Kommissionen, en opdateret og vejledende tidsplan for færdiggørelse af disse projekter til Kommissionen, der så vidt muligt indeholder nærmere oplysninger om:

- a) projektets forventede vej gennem godkendelsesprocessen
- b) tidsplanen for gennemførlighedsvurderingen og udformningsfasen
- c) anlægsfasen, og
- d) ibrugtagning af projektet.

2. Kommissionen fremsender hvert andet år i nært samarbejde med det i artikel 14, stk. 1, omhandlede udvalg en rapport om forløbet af de projekter, der er nævnt i stk. 1.

I forbindelse med projekter, der er erklæret som værende af europæisk interesse, og hvor der er udpeget en EU-koordinator, erstatter EU-koordinatorens årlige rapporter de toårige rapporter.

Artikel 10

EU-koordinator

1. Hvis der opstår betydelige forsinkelser eller problemer med gennemførelsen af et projekt, der er erklæret som værende af europæisk interesse, herunder i tilfælde, hvor tredjelande er berørt, kan Kommissionen efter aftale med den berørte medlemsstat og efter høring af Europa-Parlamentet udpege en EU-koordinator. Medlemsstaterne kan om nødvendigt anmode Kommissionen om at udpege en EU-koordinator for andre transeuropæiske netprojekter på energiområdet.

2. EU-koordinatoren vælges navnlig ud fra vedkommendes erfaringer med europæiske institutioner og kendskab til energipolitiske anliggender samt finansiering og samfundsøkonomiske og miljømæssige spørgsmål i forbindelse med evaluering af større projekter.

3. Afgørelsen om udpegelsen af EU-koordinatoren skal omfatte en beskrivelse af koordinatorens opgaver.

4. EU-koordinatoren har til opgave at:

- a) fremme projektets europæiske dimension og den grænseoverskridende dialog mellem projektvirksomhederne og de berørte personer
- b) bidrage til koordineringen af de nationale procedurer for høring af de berørte personer, og
- c) forelægge Kommissionen en rapport hvert år om fremskridtene i forbindelse med gennemførelsen af det eller de projekter, som han er udpeget som EU-koordinator for, og om alle vanskeligheder og hindringer, der sandsynligvis medfører en væsentlig forsinkelse. Kommissionen fremsender rapporten til de berørte medlemsstater.

5. De berørte medlemsstater samarbejder med EU-koordinatoren under udførelsen af de i stk. 4 anførte opgaver.

6. Kommissionen kan anmode om en udtalelse fra EU-koordinatoren, når den gennemgår ansøgninger om fællesskabsstøtte til projekter eller grupper af projekter, som koordinatoren er udpeget for.

7. Koordineringen skal stå i forhold til udgifterne til projektet for at undgå unødvendige administrative byrder.

Artikel 11

Gunstigere vilkår

1. Med henblik på at bidrage til gunstigere vilkår for udviklingen af de transeuropæiske energinet og deres interoperabilitet tager Fællesskabet hensyn til medlemsstaternes indsats i overensstemmelse med dette mål, lægger den største vægt på og fremmer efter behov nedenstående foranstaltninger:

a) teknisk samarbejde mellem de organer, der er ansvarlige for de transeuropæiske net på energiområdet, herunder navnlig for den korrekte funktion af de forbindelser, som er nævnt i punkt 1, 2 og 7 i bilag II

b) lette gennemførelse af godkendelsesprocedurerne for projekter, som indgår i det transeuropæiske energinet, med henblik på at mindske forsinkelser, navnlig i forbindelse med projekter af europæisk interesse

c) støtte til projekter af fælles interesse fra de af Fællesskabets fonde, instrumenter og økonomiske programmer, som kan anvendes til nettene.

2. Kommissionen tager i nært samarbejde med de berørte medlemsstater alle initiativer til at fremme samordningen af de aktiviteter, der er anført i stk. 1.

3. De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af aktiviteterne i stk. 1, littera a) og b), træffes af Kommissionen efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

Artikel 12

Virkninger for konkurrencen

Ved gennemgangen af projekterne skal der tages hensyn til virkningerne for konkurrencen og forsyningssikkerheden. Privat finansiering eller finansiering gennem de berørte økonomiske operatører skal være den vigtigste finansieringskilde og skal fremmes. Enhver konkurrencefordrejning mellem markedsoperatørerne skal undgås i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

Artikel 13

Begrænsninger

1. Denne beslutning berører ikke eventuelle finansielle tilsagn fra en medlemsstat eller Fællesskabet.

2. Denne beslutning berører ikke resultaterne af miljøkonsekvensvurderingen for så vidt angår projekter og planer eller programmer, der fastlægger rammerne for en fremtidig godkendelse af sådanne projekter. Hvis der i henhold til relevant fællesskabslovgivning kræves miljøkonsekvensvurdering, skal resultaterne heraf indgå i overvejelserne, inden der reelt træffes afgørelse om projekternes gennemførelse i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 15

Rapport

Kommissionen udarbejder hvert andet år en rapport om anvendelsen af denne beslutning, som den forelægger for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Denne rapport bør omhandle gennemførelsen og fremskridt i udførelsen af prioriterede projekter, som vedrører grænseoverskridende forbindelser som anført i bilag II, punkt 2, 4 og 7, herunder detaljerede ordninger vedrørende deres finansiering, navnlig for så vidt angår bidrag fra Fællesskabets midler.

Artikel 16

Ophævelse

Beslutning 96/391/EF og nr. 1229/2003/EF ophæves.

Artikel 17

Ikrafttræden

Denne beslutning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 18

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. september 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

På Rådets vegne

P. LEHTOMÄKI

Formand

BILAG I

TRANSEUROPÆISKE ENERGINET

Akser for prioriterede projekter, herunder lokaliteter med projekter af europæisk interesse, som defineret i artikel 7 og 8

De prioriterede projekter, herunder projekter af europæisk interesse, der skal gennemføres på de prioriterede akser, er opført nedenfor.

ELEKTRICITETSNET

- EL.1. Frankrig-Belgien-Nederlandene-Tyskland:
styrkelse af elnettene for at løse overbelastningsproblemer med hensyn til elektricitet i Benelux-landene.
Heraf følgende projekter af europæisk interesse:
Ledning Avelin (FR)-Avelgem (BE)
Ledning Moulaine (FR)-Aubange (BE).
- EL.2. Italiens grænser med Frankrig, Østrig, Slovenien og Schweiz:
øget kapacitet på samkøringslinjer på elområdet.
Heraf følgende projekter af europæisk interesse:
Ledning Lienz (AT)-Cordignano (IT)
Ny sammenkobling mellem Italien og Slovenien
Ledning Udine Ovest (IT)-Okroglo (SI)
Ledning S. Fiorano (IT)-Nave (IT)-Gorlago (IT)
Ledning Venezia Nord (IT)-Cordignano (IT)
Ledning St. Peter (AT)-Tauern (AT)
Ledning Südburgenland (AT)-Kainachtal (AT)
Forbindelse Østrig-Italien (Thaur-Brixen) gennem Brenner-jernbanetunnellen.
- EL.3. Frankrig-Spanien-Portugal:
øget kapacitet på samkøringslinjer på elområdet mellem disse lande og Den Iberiske Halvø og netudvikling i områder.
Heraf følgende projekter af europæisk interesse:
Ledning Sentmenat (ES)-Bescanó (ES)-Baixas (FR)
Ledning Valdigem (PT)-Douro Internacional (PT)-Aldeadávila (ES) og »Douro Internacional«-anlæg.
- EL.4. Grækenland-Balkan-landene-UCTE-systemet:
udbygning af elektricitetsinfrastrukturen med henblik på at sammenkoble Grækenland med UCTE-systemet og muliggøre udviklingen af det sydøsteuropæiske elektricitetsmarked.
Heraf følgende projekter af europæisk interesse:
Ledning Philippi (EL)-Hamidabad (TR).
- EL.5. Det Forenede Kongerige-det europæiske fastland og Nordeuropa:
opbygning/forøgelse af kapaciteten på samkøringslinjer på elområdet og mulig integration af havmølleenergi.
Heraf følgende projekt af europæisk interesse:
Undersøisk kabelforbindelse mellem England (UK) og Nederlandene.
- EL.6. Irland-Det Forenede Kongerige:
forøgelse af samkøringskapaciteten på elområdet og mulig integration af havmølleenergi.
Heraf følgende projekt af europæisk interesse:
Undersøisk kabelforbindelse mellem Irland og Wales (UK).

- EL.7. Danmark-Tyskland-Østersøringen (herunder Norge-Sverige-Finland-Danmark-Tyskland-Polen-Baltikum-Rusland):
- forøgelse af samkøringskapaciteten på elområdet og mulig integration af havmølleenergi.
- Heraf følgende projekter af europæisk interesse:
- Ledning Kassø (DK)-Hamburg/Dollern (DE)
- Ledning Hamburg/Krümmel (DE)-Schwerin (DE)
- Ledning Kassø (DK)-Revsing (DK)-Tjele (DK)
- Ledning Vester Hassing (DK)-Trige (DK)
- Undersøisk kabelforbindelse Skagerrak 4 mellem Danmark og Norge
- Ledning Polen-Litauen, herunder nødvendig styrkelse af det polske elnet og PL-DE-profilen med henblik på deltagelse i det interne energimarked
- Undersøisk kabelforbindelse Finland-Estland (Estlink)
- Undersøisk kabelforbindelse Fennoscan mellem Finland og Sverige
- Halle/Saale (DE)-Schweinfurt (DE).
- EL.8. Tyskland-Polen-Den Tjekkiske Republik-Slovakiet-Østrig-Ungarn-Slovenien:
- øget kapacitet på samkøringslinjer på elområdet.
- Heraf følgende projekter af europæisk interesse:
- Ledning Neuenhagen (DE)-Vierraden (DE)-Krajnik (PL)
- Ledning Dürnröhr (AT)-Slavětice (CZ)
- Ny sammenkobling mellem Tyskland og Polen
- Velké Kapušany (SK)-Lemešany (SK)-Moldava (SK)-Sajóivánka (HU)
- Gabčíkovo (SK)-Velký Ďur (SK)
- Stupava (SK)-sydøstlige Wien (AT).
- EL.9. Medlemsstater i Middelhavsområdet-Middelhavsringen:
- øget elektricitetssammenkoblingskapacitet mellem medlemsstater i Middelhavsområdet og Marokko-Algeriet-Tunesien-Libyen-Egypten-Nærøsten-Tyrkiet.
- Heraf følgende projekt af europæisk interesse:
- Elforbindelse mellem Tunesien og Italien.

GASNET

- NG.1. Det Forenede Kongerige-det nordlige europæiske fastland, herunder Nederlandene, Belgien, Danmark, Sverige og Tyskland-Polen-Litauen-Letland-Estland-Finland-Rusland:
- gasledninger, som sammenkobler nogle af de vigtigste europæiske gasforsyningskilder, forbedrer interoperabiliteten mellem netene og øger forsynings sikkerheden, herunder naturgasledninger via offshore-linjeføringen fra Rusland til EU og via onshore-linjeføringen fra Rusland til Polen og Tyskland, etablering af nye gasledninger og øget netkapacitet i Tyskland, Danmark og Sverige og mellem disse og i Polen, Den Tjekkiske Republik, Slovakiet, Tyskland og Østrig og mellem disse.
- Heraf følgende projekter af europæisk interesse:
- Den nordeuropæiske gasledning
- Yamal-Europa-gasledning
- Naturgasledning, der sammenkobler Danmark, Tyskland og Sverige
- Større transmissionskapacitet på Tyskland-Belgien-Det Forenede Kongerige-aksen.
- NG.2. Algeriet-Spanien-Italien-Frankrig-den nordlige del af det europæiske fastland:
- opførelse af en ny naturgasledning fra Algeriet til Spanien, Frankrig og Italien og forøgelse af netkapaciteten i og mellem Spanien, Frankrig og Italien.
- Heraf følgende projekter af europæisk interesse:
- Gasledning Algeriet-Tunesien-Italien
- Gasledning Algeriet-Italien via Sardinien og Korsika med en forgrening til Frankrig
- Medgas-gasledning (Algeriet-Spanien-Frankrig-Kontinentaleuropa).

- NG.3. Landene omkring Det Kaspiske Hav-Mellemøsten-EU:
nye net af naturgasledninger til EU fra nye kilder, herunder naturgasledningerne Tyrkiet-Grækenland, Grækenland-Italien, Tyrkiet-Østrig og Grækenland-Slovenien-Østrig (gennem det vestlige Balkan).
Heraf følgende projekter af europæisk interesse:
Gasledning Tyrkiet-Grækenland-Italien
Gasledning Tyrkiet-Østrig.
- NG.4. Flydende gas (LNG) terminaler i Belgien, Frankrig, Spanien, Portugal, Italien, Grækenland, Cypern og Polen:
diversificering af forsyningskilder og adgangspunkter, herunder LNG-terminalernes tilslutning til transmissionsnettet.
- NG.5. Underjordiske naturgaslagre i Spanien, Portugal, Frankrig, Italien, Grækenland og Østersøområdet:
forøgelse af kapaciteten i Spanien, Frankrig, Italien og Østersøområdet og opførelse af de første anlæg i Portugal, Grækenland og Litauen.
- NG.6 Medlemsstater i Middelhavsområdet-gasringen i det østlige Middelhav:
etablering og forøgelse af naturgasledningskapaciteten mellem medlemsstater i Middelhavsområdet og Libyen-Egypten-Jordan-Syrien-Tyrkiet.
Heraf følgende projekt af europæisk interesse:
Gasledning Libyen-Italien.
-

BILAG II

TRANSEUROPÆISKE ENERGINET

Supplerende kriterier til bestemmelse af projekter af fælles interesse omhandlet i artikel 6, stk. 2

ELEKTRICITETSNET

1. Udbygning af energinettene i øregioner, isolerede og perifere regioner samt regioner i den yderste periferi, idet der lægges vægt på diversificering af energikilderne og forbedret anvendelse af vedvarende energikilder, og i givet fald tilslutning af disse net:
 - Irland-Det Forenede Kongerige (Wales)
 - Grækenland (øerne)
 - Italien (Sardinien)-Frankrig (Korsika)-Italien (fastlandet)
 - forbindelser i øregioner, herunder forbindelser til fastlandet
 - forbindelser i regioner i den yderste periferi i Frankrig, Spanien, Portugal.
2. Videreudvikling af sammenkoblingerne mellem medlemsstaternes elektricitetsnet, hvor dette er nødvendigt, for at det indre marked kan fungere, og for at forbedre elektricitetsnettenes pålidelighed og sikkerhed:
 - Frankrig-Belgien-Nederlandene-Tyskland
 - Frankrig-Tyskland
 - Frankrig-Italien
 - Frankrig-Spanien
 - Portugal-Spanien
 - Finland-Sverige
 - Finland-Estland-Letland-Litauen
 - Østrig-Italien
 - Italien-Slovenien
 - Østrig-Italien-Slovenien-Ungarn
 - Tyskland-Polen
 - Tyskland-Polen-Den Tjekkiske Republik-Østrig-Slovakiet-Ungarn
 - Ungarn-Slovakiet
 - Ungarn-Østrig
 - Polen-Litauen
 - Irland-Det Forenede Kongerige (Nordirland)
 - Østrig-Tyskland-Slovenien-Ungarn
 - Nederlandene-Det Forenede Kongerige
 - Tyskland-Danmark-Sverige
 - Grækenland-Italien
 - Ungarn-Slovenien
 - Malta-Italien
 - Finland-Estland
 - Italien-Slovenien.
3. Udbygning af de indenlandske elektricitetsforbindelser, hvor dette er nødvendigt for at udnytte sammenkoblingerne mellem medlemsstaterne bedst muligt, for at det indre marked kan fungere, eller for at tilslutte vedvarende energikilder:
 - Alle medlemsstater.

4. Udbygning af elektricitetsforbindelserne med tredjelande, særlig kandidatlande, med det formål at øge elektricitetsnettenes interoperabilitet, driftssikkerhed og pålidelighed og sikre Det Europæiske Fællesskabs elektricitetsforsyning:
- Tyskland-Norge
 - Nederlandene-Norge
 - Sverige-Norge
 - Det Forenede Kongerige-Norge
 - Østersøringen: Tyskland-Polen-Belarus-Rusland-Litauen-Letland-Estland-Finland-Sverige-Norge-Danmark
 - Norge-Sverige-Finland-Rusland
 - Middelhavsringen: Frankrig-Spanien-Marokko-Algeriet-Tunesien-Libyen-Egypten-landene i Nærøsten-Tyrkiet-Grækenland-Italien
 - Grækenland-Tyrkiet
 - Italien-Schweiz
 - Østrig-Schweiz
 - Ungarn-Rumænien
 - Ungarn-Serbien
 - Ungarn-Kroatien
 - Italien-Tunesien
 - Grækenland-Balkanlandene
 - Spanien-Marokko
 - Spanien-Andorra-Frankrig
 - EU-Balkanlandene-Belarus-Rusland-Ukraine
 - Sortehavsringen: Rusland-Ukraine-Rumænien-Bulgarien-Tyrkiet-Georgien
 - Bulgarien-Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien/Grækenland-Albanien-Italien eller Bulgarien-Grækenland-Italien.
5. Foranstaltninger med henblik på at forbedre de sammenkoblede elektricitetsnets funktion i det indre marked, herunder særligt udpegning af manglende forbindelsesled og flaskehalse, udvikling af løsninger på overbelastningsproblemerne samt tilpasning af metoderne til planlægning og drift af elektricitetsnettene:
- identifikation af flaskehalse og manglende forbindelsesled i elektricitetsnettene, især på tværs af grænserne
 - udvikling af metoder til regulering af elektricitetsstrømmen for at løse overbelastningsproblemerne i elektricitetsnettene
 - tilpasning af metoderne til planlægning og drift af elektricitetsnettene for at tage højde for behovene, for at det indre marked fungerer tilfredsstillende, og en udstrakt brug af vedvarende energikilder.

GASNET

6. Indførelse af naturgas i nye regioner, hovedsagelig i øregioner, isolerede og perifere regioner samt regioner i den yderste periferi, og udbygning af gasnettene i disse regioner:
- Det Forenede Kongerige (Nordirland)
 - Irland
 - Spanien
 - Portugal
 - Grækenland
 - Sverige
 - Danmark
 - Italien (Sardinien)
 - Frankrig (Korsika)
 - Cypern
 - Malta
 - regioner i den yderste periferi i Frankrig, Spanien, Portugal.

7. Udbygning af naturgasforbindelserne, hvor dette er nødvendigt, for at det indre marked kan fungere, eller for at øge forsynings sikkerheden, herunder tilslutning af isolerede naturgas- og olefingasnet:
- Irland-Det Forenede Kongerige
 - Frankrig-Spanien
 - Frankrig-Schweiz
 - Portugal-Spanien
 - Østrig-Tyskland
 - Østrig-Ungarn
 - Østrig-Ungarn-Slovakiet-Polen
 - Polen-Den Tjekkiske Republik
 - Slovakiet-Den Tjekkiske Republik-Tyskland-Østrig
 - Østrig-Italien
 - Grækenland-Balkanlande
 - Østrig-Ungarn-Rumænien-Bulgarien-Grækenland-Tyrkiet
 - Frankrig-Italien
 - Grækenland-Italien
 - Østrig-Den Tjekkiske Republik
 - Tyskland-Den Tjekkiske Republik-Østrig-Italien
 - Østrig-Slovenien-Kroatien
 - Ungarn-Kroatien
 - Ungarn-Rumænien
 - Ungarn-Slovakiet
 - Ungarn-Ukraine
 - Slovenien-Balkanlandene
 - Belgien-Nederlandene-Tyskland
 - Det Forenede Kongerige-Nederlandene-Tyskland
 - Tyskland-Polen
 - Danmark-Det Forenede Kongerige
 - Danmark-Tyskland-Sverige
 - Danmark-Nederlandene.
8. Udbygning af kapaciteten til modtagelse af LNG og oplagring af naturgas, hvor dette er nødvendigt for at tilfredsstille efterspørgslen, regulere gasforsyningssystemerne samt sprede forsyningskilderne og tilførselsvejene:
- alle medlemsstater.
9. Udbygning af transportkapaciteten (naturgasforsyningsrørledninger), hvor dette er nødvendigt for at tilfredsstille efterspørgslen samt sprede de interne og eksterne forsyningskilder og tilførselsvejene:
- nordisk gasnet: Norge-Danmark-Tyskland-Sverige-Finland-Rusland-Baltikum-Polen
 - Algeriet-Spanien-Frankrig
 - Rusland-Ukraine-EU
 - Rusland-Belarus-Ukraine-EU
 - Rusland-Belarus-EU
 - Rusland-Østersølande-Tyskland
 - Rusland-Baltikum-Polen-Tyskland
 - Tyskland-Den Tjekkiske Republik-Polen-Tyskland-andre medlemsstater
 - Libyen-Italien
 - Tunesien-Libyen-Italien
 - landene omkring Det Kaspiske Hav-EU

- Rusland-Ukraine-Moldavien-Rumænien-Bulgarien-Grækenland-Slovenien-andre Balkanlande
 - Rusland-Ukraine-Slovakiet-Ungarn-Slovenien-Italien
 - Nederlandene-Tyskland-Schweiz-Italien
 - Belgien-Frankrig-Schweiz-Italien
 - Danmark-Sverige-Polen
 - Norge-Rusland-EU
 - Irland
 - Algeriet-Italien-Frankrig
 - Algeriet-Tunesien-Italien
 - Mellemøsten-gasringen i det østlige Middelhav-EU
 - blandingsanlæg i Winksele (BE) på nord-syd-aksen (blanding af H-gas og nitrogen)
 - opgradering af kapaciteten på øst-vest-aksen: Zeebrugge (BE)-Eynatten (BE).
10. Foranstaltninger med henblik på at forbedre de sammenkoblede naturgasnets funktion i det indre marked og transitlandene, herunder identifikation af manglende forbindelsesled og flaskehalse, udvikling af løsninger på overbelastningsproblemerne samt tilpasning af metoderne til planlægning og effektiv og sikker drift af gasnettene:
- identifikation af flaskehalse og manglende forbindelsesled i naturgasnettene, især på tværs af grænserne
 - udvikling af metoder til regulering af gasstrømmen for at løse overbelastningsproblemerne i gasnettene
 - tilpasning af metoderne til planlægning og drift af elektricitetsnettene for at tage højde for behovene på det indre marked
 - generel øgning af præstationerne, sikkerheden og beskyttelsen af naturgasnettene i transitlandene.
11. Udbygning og integration af kapaciteten til transport af olefingasser med henblik på at dække efterspørgslen på det indre marked:
- alle medlemsstater.
-

BILAG III

TRANSEUROPEISKE ENERGINET

Projekter af fælles interesse og specifikationer herfor, aktuelt fastlagt i henhold til kriterierne i bilag II

ELEKTRICITETSNET

1. *Udbygning af energinettene i isolerede regioner*
 - 1.1. Undersøisk kabelforbindelse Irland-Wales (UK)
 - 1.2. Forbindelse til de sydlige Kyklader (EL) (til det sammenkoblede system)
 - 1.3. 30 kV undersøisk kabelforbindelse mellem øerne Faial, Pico og S. Jorge (Azorerne, PT)
 - 1.4. Sammenkobling og styrkelse af nettet på øerne Terceira, Faial og São Miguel (Azorerne, PT)
 - 1.5. Sammenkobling og styrkelse af nettet på Madeira (PT)
 - 1.6. Undersøisk kabelforbindelse Sardinien (IT)-Italien (fastlandet)
 - 1.7. Undersøisk kabelforbindelse Korsika (FR)-Italien
 - 1.8. Forbindelse Italien (fastlandet)-Sicilien (IT): fordobling af forbindelsen Sorgente (IT)-Rizziconi (IT)
 - 1.9. Nye forbindelser på Balearerne og De Kanariske Øer (ES)
2. *Udbygning af sammenkoblingerne mellem medlemsstaternes elektricitetsnet*
 - 2.1. Ledning Moulaine (FR)-Aubange (BE)
 - 2.2. Ledning Avelin (FR)-Avelgem (BE)
 - 2.3. Sammenkobling mellem Tyskland og Belgien
 - 2.4. Ledning Vigy (FR)-Marlenheim (FR)
 - 2.5. Ledning Vigy (FR)-Uchtelfangen (DE)
 - 2.6. La Praz (FR), fasetransformer
 - 2.7. Kapacitetsforøgelse via den eksisterende sammenkobling mellem Frankrig og Spanien
 - 2.8. Ny sammenkobling mellem Frankrig og Italien
 - 2.9. Ny transpyrenæisk sammenkobling mellem Frankrig og Spanien
 - 2.10. Forbindelse over de østlige Pyrenæer mellem Frankrig og Spanien
 - 2.11. Forbindelser mellem Nordportugal og Nordvestspanien
 - 2.12. Ledning Sines (PT)-Alqueva (PT)-Balboa (ES)
 - 2.13. Forbindelse mellem det sydlige Portugal og det sydvestlige Spanien
 - 2.14. Ledning Valdigem (PT)-Douro Internacional (PT)-Aldeadávila (ES) og »Douro Internacional«-anlæg
 - 2.15. Forbindelser nord for Den Botniske Bugt og det undersøiske Fennoscan-kabel mellem Finland og Sverige
 - 2.16. Ledning Lienz (AT)-Cordignano (IT)
 - 2.17. Forbindelse Somplago (IT)-Würmbach (AT)
 - 2.18. Forbindelse Østrig-Italien (Thaur-Brixen) gennem Brenner-jernbanetunnelen
 - 2.19. Forbindelse mellem Irland og Nordirland
 - 2.20. Ledning St. Peter (AT)-Isar (DE)
 - 2.21. Undersøisk kabelforbindelse mellem Sydøstengland og den centrale del af Nederlandene
 - 2.22. Styrkelse af forbindelserne mellem Danmark og Tyskland, f.eks. ledning Kassø-Hamburg

- 2.23. Styrkelse af forbindelserne mellem Danmark og Sverige
- 2.24. Ny forbindelse mellem Slovenien og Ungarn: Cirkovce (SI)-Héviz (HU)
- 2.25. Sajóivánka (HU)-Rimavská Sobota (SK)
- 2.26. Moldova (SK)-Sajóivánka (HU)
- 2.27. Stupava (SK)-sydøstlige Wien (AT)
- 2.28. Ledning Polen-Tyskland (Neuenhagen (DE)-Vierraden (DE)-Krajnik (PL))
- 2.29. Forbindelse Polen-Litauen (Elk-Alytus)
- 2.30. Undersøisk kabelforbindelse mellem Finland og Estland
- 2.31. Installation af fleksible systemer til transmission af vekselstrøm mellem Italien og Slovenien
- 2.32. Nye forbindelser mellem UCTE-systemet og CENTREL-systemet
- 2.33. Dürnröhr (AT)-Slavětice (CZ)
- 2.34. Undersøisk elforbindelse mellem Malta (MT) og Sicilien (IT)
- 2.35. Nye forbindelser mellem Italien og Slovenien
- 2.36. Ledning Udine Ovest (IT)-Okroglo (SI)
- 3. *Udbygning af de indenlandske elektricitetsforbindelser*
 - 3.1. Forbindelser på den danske øst-vest-akse: forbindelser mellem landets vestlige (UCTE) og østlige net (Nordel)
 - 3.2. Forbindelser på den danske nord-syd-akse
 - 3.3. Nye forbindelser i Nordfrankrig
 - 3.4. Nye forbindelser i Sydvestfrankrig
 - 3.5. Ledning Trino Vercellese (IT)-Lacchiarella (IT)
 - 3.6. Ledning Turbigo (IT)-Rho (IT) -Bovisio (IT)
 - 3.7. Ledning Voghera (IT)-La Casella (IT)
 - 3.8. Ledning S. Fiorano (IT)-Nave (IT)-Gorlago (IT)
 - 3.9. Ledning Nordlige Venezia (IT)-Cordignano (IT)
 - 3.10. Ledning Redipuglia (IT)-Udine Ovest (IT)
 - 3.11. Nye forbindelser på den italienske øst-vest-akse
 - 3.12. Ledning Tarnuzze (IT)-Casallina (IT)
 - 3.13. Ledning Tarnuzze (IT)-S.Barbara (IT)
 - 3.14. Ledning Rizziconi (IT)-Feroletto (IT)-Laino (IT)
 - 3.15. Nye forbindelser på den italienske nord-syd-akse
 - 3.16. Netændringer for at lette tilslutning til vedvarende energi i Italien
 - 3.17. Nye vindkraftforbindelser i Italien
 - 3.18. Nye forbindelser på den spanske nordakse
 - 3.19. Nye forbindelser på den spanske Middelhavsakse
 - 3.20. Nye forbindelser på akse Galicien (ES)-Centro (ES)
 - 3.21. Nye forbindelser på akse Centro (ES)-Aragón (ES)
 - 3.22. Nye forbindelser på akse Aragón (ES)-Levante (ES)
 - 3.23. Nye forbindelser på den spanske syd-midt-akse (ES)
 - 3.24. Nye forbindelser på den spanske øst-midt-akse (ES)

- 3.25. Nye forbindelser i Andalusien (ES)
- 3.26. Ledning Pedralva (PT)-Riba d'Ave (PT) og Pedralva-anlæg
- 3.27. Ledning Recarei (PT)-Valdigem (PT)
- 3.28. Ledning Picote (PT)-Pocinho (PT) (opgradering)
- 3.29. Ændring af den nuværende ledning Pego (PT)-Cedillo (ES)/Falagueira (PT) og Falagueira-anlæg
- 3.30. Ledning Pego (PT)-Batalha (PT) og Batalha-anlæg
- 3.31. Ledning Sines (PT)-Ferreira do Alentejo (PT) I (opgradering)
- 3.32. Nye vindkraftforbindelser i Portugal
- 3.33. Ledning Pereiros (PT)-Zêzere (PT)-Santarém (PT) og Zêzere-anlæg
- 3.34. Ledning Batalha (PT)-Rio Maior (PT) I og II (opgraderinger)
- 3.35. Ledning Carrapatelo (PT)-Mourisca (PT) (opgradering)
- 3.36. Ledning Valdigem (PT)-Viseu (PT)-Anadia (PT)
- 3.37. Omledning af ledning Rio Maior (PT)-Palmela (PT) til Ribatejo (PT) og Ribatejo-anlæg
- 3.38. Understationer og forbindelsesledninger i Thessaloniki (EL), Lamia (EL) og Patras (EL)
- 3.39. Forbindelser i regionerne Evia (EL), Lakonien (EL) og Thrakien (EL)
- 3.40. Udbygning af eksisterende forbindelser i randområder på det græske fastland
- 3.41. Ledning Tynagh (IE)-Cashla (IE)
- 3.42. Ledning Flagford (IE)-East Sligo (IE)
- 3.43. Forbindelser i den nordøstlige og vestlige del af Spanien, særlig med henblik på at tilslutte vindkraftanlæg til nettet
- 3.44. Forbindelser i Baskerlandet (ES), Aragonien (ES) og Navarra (ES)
- 3.45. Forbindelser i Galicien (ES)
- 3.46. Forbindelser i Midtsverige
- 3.47. Forbindelser i Sydsverige
- 3.48. Ledning Hamburg (DE)-Schwerin-regionen (DE)
- 3.49. Ledning Halle/Saale (DE)-Schweinfurt-regionen (DE)
- 3.50. Nye offshore- og onshorevindkraftforbindelser i Tyskland
- 3.51. Opgradering af 380 kV-nettet i Tyskland med henblik på at forbinde offshorevindmølleparkerne
- 3.52. Forbindelser i Nordirland af hensyn til sammenkobling med nettet i Irland
- 3.53. Forbindelser i den nordvestlige del af Det Forenede Kongerige
- 3.54. Forbindelser i Skotland og England, med henblik på øget brug af vedvarende energi til elektricitetsproduktion
- 3.55. Nye offshorevindkraftforbindelser i Belgien, herunder opgradering af 380 kV-nettet
- 3.56. Borssele understation (NL)
- 3.57. Implementering af reaktivt kraftkompensationsudstyr (NL)
- 3.58. Installering af faseforskydning og/eller kondensatorbatterier i Belgien
- 3.59. Opgradering af 380 kV-nettet i Belgien for at øge importkapaciteten
- 3.60. Ledning St. Peter (AT)-Tauern (AT)
- 3.61. Ledning Süd-Burgenland (AT)-Kainachtal (AT)
- 3.62. Dunowo (PL)-Żydowo (PL)-Krzewina (PL)-Plewiska (PL)

- 3.63. Pątnów (PL)-Grudziądz (PL)
- 3.64. Ostrów (PL)-Plewiska (PL)
- 3.65. Ostrów (PL)-Trębaczew (Rogowiec)(PL)
- 3.66. Plewiska (PL)-Pątnów (PL)
- 3.67. Tarnów (PL)-Krosno (PL)
- 3.68. Elk (PL)-Olsztyn Matki (PL)
- 3.69. Elk (PL)-Narew (PL)
- 3.70. Mikułowa (PL)-Świebodzice-Dobrzeń (Groszowice) (PL)
- 3.71. Pątnów (PL)-Sochaczew (PL)-Warszawa (PL)
- 3.72. Krsko (SI)-Bericevo (SI)
- 3.73. Opgradering af det slovenske transmissionssystem fra 220 kV til 400 kV
- 3.74. Medzibrod (SK)-Liptovská Mara (SK)
- 3.75. Lemešany (SK)-Moldava (SK)
- 3.76. Lemešany (SK)-Veľké Kapušany (SK)
- 3.77. Gabčíkovo (SK)-Veľký Ďur (SK)
- 3.78. Forbindelser i det nordlige Sverige
- 3.79. Omstilling af forsyningen på Saaremaa (EE) til 110 kV
- 3.80. Forbedring af energiforsyningen i Tartu (EE)
- 3.81. Renovering af understationen i Eesti (330 kV) (EE)
- 3.82. Renovering af understationerne Kiisa (EE), Püssi (EE) og Viljandi (EE) 110 kV
- 3.83. Nošovice (CZ)-Prosenice (CZ): ombygning af 400 kV-enkeltledning til 400 kV-dobbeltkredsløbsledning
- 3.84. Krasíkov (CZ)-Horní Životice (CZ): ny 400 kV-enkeltledning
- 3.85. Nye vindkraftforbindelser på Malta (MT)

- 4. *Udbygning af elektricitetsforbindelser til tredjelande*
- 4.1. Ny sammenkobling mellem Italien og Schweiz
- 4.2. Ledning Philippi (EL)-Maritsa 3 (Bulgarien)
- 4.3. Ledning Amintaio (EL)-Bitola (Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien)
- 4.4. Ledning Kardina (EL)-Elbasan (Albanien)
- 4.5. Ledning Elbasan (Albanien)-Podgorica (Montenegro)
- 4.6. Mostar (Bosnien-Herzegovina), understation og forbindelsesledninger
- 4.7. Ernestinovo (Kroatien), understation og forbindelsesledninger
- 4.8. Nye forbindelser mellem Grækenland og Albanien, Bulgarien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien
- 4.9. Ledning Philippi (EL)-Hamidabad (TR)
- 4.10. Undersøisk kabelforbindelse mellem Nordøst/Østengland og Sydnorge
- 4.11. Forbindelsen Eemshaven (NL)-Fedaa (NO)
- 4.12. Undersøisk kabelforbindelse mellem Sydspanien og Marokko (styrkelse af eksisterende forbindelse)
- 4.13. Forbindelser Østersøregionen: Tyskland-Polen-Rusland-Estland-Letland-Litauen-Sverige-Finland-Danmark-Belarus
- 4.14. Forbindelser mellem Sydfinland og Rusland

- 4.15. Nye forbindelser mellem Nordsverige og Nordnorge
 - 4.16. Nye forbindelser mellem Midtsverige og Midtnorge
 - 4.17. Ledning Borgvik (SE)-Hasle (NO)-Oslo-området (NO)
 - 4.18. Nye forbindelser mellem UCTE/CENTREL-systemet og Balkanlandene
 - 4.19. Forbindelser og grænseflade mellem UCTE-systemet og Belarus, Rusland og Ukraine, herunder flytning af de højspændingskonverterstationer (jævnstrøm/vekselstrøm), der tidligere var i brug mellem Østrig og Ungarn, Østrig og Den Tjekkiske Republik og mellem Tyskland og Den Tjekkiske Republik
 - 4.20. Forbindelser i Sortehavsringen: Rusland-Ukraine-Rumænien-Bulgarien-Tyrkiet-Georgien
 - 4.21. Nye forbindelser i Sortehavsområdet med henblik på interoperabilitet mellem UCTE-systemet og nettene i de berørte lande
 - 4.22. Nye forbindelser i Middelhavsringen: Frankrig-Spanien-Marokko-Algeriet-Tunesien-Libyen-Egypten-landene i Nærøsten-Tyrkiet-Grækenland-Italien
 - 4.23. Undersøisk kabelforbindelse mellem Sydspanien og Nordvestalgeriet
 - 4.24. Undersøisk kabelforbindelse mellem Italien og Nordafrika (Algeriet, Tunesien, Libyen)
 - 4.25. Elforbindelse mellem Tunesien og Italien
 - 4.26. Nye forbindelser i området/regionen omkring Barentshavet
 - 4.27. Opgradering af forbindelserne mellem Danmark og Norge
 - 4.28. Obermoorweiler (DE)-Meiningen (AT)-Bonaduz (CH): yderligere kapacitetsforøgelse
 - 4.29. Békéscsaba (HU)-Oradea (RO)
 - 4.30. Pécs (HU)-Sombor (Serbien)
 - 4.31. Pécs (HU)-Ernestinovo (CR)
 - 4.32. Grænsen Velké Kapušany (SK)-Ukraine
 - 4.33. Andorra (ES)-Encamp (AD): kapacitetsforøgelse til 220 kV
 - 4.34. Spanien-Andorra-Frankrig: opgradering af forbindelserne
5. *Foranstaltninger med henblik på at forbedre de sammenkoblede elektricitetsnets funktion i det indre marked*
(Der er endnu ikke fastlagt nogen specifikationer.)

GASNET

- 6. *Indførelse af naturgas i nye regioner*
- 6.1. Udbygning af gasnet mellem Belfast og det nordvestlige område af Nordirland (UK) og eventuelt vestkystområdet i Irland
- 6.2. LNG i Santa Cruz de Tenerife, De Kanariske Øer (ES)
- 6.3. LNG i Las Palmas de Gran Canaria (ES)
- 6.4. LNG i Madeira (PT)
- 6.5. Udbygning af gasnet i Sverige
- 6.6. Forbindelse mellem Balearerne (ES) og det spanske fastland
- 6.7. Højtryksforgrening til Thrakien (EL)
- 6.8. Højtryksforgrening til Korinth (EL)
- 6.9. Højtryksforgrening til Nordvestgrækenland (EL)
- 6.10. Forbindelse til øerne Lolland (DK) og Falster (DK)
- 6.11. LNG på Cypern, Vasilikos Energy Center

- 6.12. Forbindelse mellem Vasilikos LNG-anlægget (CY) og Moni-kraftværket (CY)
- 6.13. LNG på Kreta (EL)
- 6.14. Højtryksforgrening til Patras (EL)
- 6.15. LNG på Malta
- 7. *Udbygning af gasforbindelserne for at imødekomme det indre markedes behov, eller for at øge forsyningssikkerheden, herunder tilslutning af isolerede naturgasnet*
 - 7.1. Ekstra gasforbindelsesledning mellem Irland og Skotland
 - 7.2. Nord-syd-sammenkobling, herunder rørledning Dublin-Belfast
 - 7.3. Kompressionsstation på rørledningen Lacq (FR)-Calahorra (ES)
 - 7.4. Rørledning Lussagnet (FR)-Bilbao (ES)
 - 7.5. Rørledning Perpignan (FR)-Barcelona (ES)
 - 7.6. Forøgelse af transportkapaciteten i gasforsyningsledningerne til Portugal gennem Sydspanien, og til Galicien og Asturien gennem Portugal
 - 7.7. Rørledning Purchkirchen (AT)-Burghausen (DE)
 - 7.8. Rørledning Andorf (AT)-Simbach (DE)
 - 7.9. Rørledning Wiener Neustadt (AT)-Sopron (HU)
 - 7.10. Rørledning Bad Leonfelden (AT)-Linz (AT)
 - 7.11. Rørledning Nordvestgrækenland-Elbasan (AL)
 - 7.12. Sammenkoblingsrørledning mellem Grækenland og Italien
 - 7.13. Kompressionsstation på hovedledningen i Grækenland
 - 7.14. Forbindelse mellem nettene i Østrig og Den Tjekkiske Republik
 - 7.15. Gastransportkorridor til Sydøsteuropa gennem Grækenland, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Serbien, Montenegro, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Slovenien og Østrig
 - 7.16. Gastransportkorridor mellem Østrig og Tyrkiet gennem Ungarn, Rumænien og Bulgarien
 - 7.17. Sammenkoblingsrørledning mellem Det Forenede Kongerige, Nederlandene og Tyskland, der forbinder hovedforsyningskilderne og markederne i Nordvesteuropa
 - 7.18. Forbindelse mellem det nordøstlige Tyskland (Berlin-området) og det nordvestlige Polen (Szczecin-området) og en forgrening fra Schmöln til Lubmin (DE, Greifswald-området)
 - 7.19. Ledning Cieszyn (PL)-Ostrava (CZ)
 - 7.20. Forlængelse og sammenkobling af naturgasnet Görlitz (DE)-Zgorzelec (PL)
 - 7.21. Forlængelse Bernau (DE)-Szczecin (PL)
 - 7.22. Forbindelser mellem offshore-anlæg i Nordsøen eller mellem danske offshore-anlæg og onshore-anlæg i UK
 - 7.23. Forøgelse af transportkapaciteten mellem Frankrig og Italien
 - 7.24. Det baltiske gassammenkoblingsprojekt mellem Danmark-Tyskland-Sverige
 - 7.25. Blandingsstation i Winksele (BE) på nord-syd-aksen
 - 7.26. Opgradering af kapaciteten i forbindelsen Zeebrugge (BE)-Eynatten (BE)
 - 7.27. Opgradering af kapaciteten langs nord-vest-aksen: Zelzate (BE)-Zeebrugge (BE)
 - 7.28. Etablering af en gasrørledning, der forbinder Danmark og Nederlandene og sammenkobler de eksisterende produktionsfaciliteter i Nordsøen.

8. *Udbygning af kapaciteten til modtagelse af LNG og naturgaslagre*
 - 8.1. LNG i Le Verdon-sur-Mer (FR) (ny terminal) og rørledning til lagre i Lussagnet (FR)
 - 8.2. LNG i Fos-sur-mer (FR)
 - 8.3. LNG i Huelva (ES), udvidelse af eksisterende terminal
 - 8.4. LNG i Cartagena (ES), udvidelse af eksisterende terminal
 - 8.5. LNG i Galicien (ES), ny terminal
 - 8.6. LNG i Bilbao (ES), ny terminal
 - 8.7. LNG i Valencia-området (ES), ny terminal
 - 8.8. LNG i Barcelona (ES), udvidelse af eksisterende terminal
 - 8.9. LNG i Sines (PT), ny terminal
 - 8.10. LNG i Revithoussa (EL), udvidelse af eksisterende terminal
 - 8.11. LNG på den nordlige Adriaterhavskyst (IT)
 - 8.12. LNG-offshore-terminal i det nordlige Adriaterhav (IT)
 - 8.13. LNG på kysten i det sydlige Adriaterhav (IT)
 - 8.14. LNG på den joniske kyst (IT)
 - 8.15. LNG på den tyrrenske kyst (IT)
 - 8.16. LNG på den liguriske kyst (IT)
 - 8.17. LNG-terminal i Zeebrugge (BE, anden fase af kapacitetsudvidelsen)
 - 8.18. LNG på Isle of Grain, Kent (UK)
 - 8.19. Anlæggelse af den 2. LNG-terminal i det kontinentale Grækenland
 - 8.20. Udbygning af underjordiske gaslagre i Irland
 - 8.21. Lagre i det sydlige Kavála (EL), omdannelse af et udtømt offshore-gasfelt
 - 8.22. Lagre i Lussagnet (FR), udvidelse af eksisterende anlæg
 - 8.23. Lagre i Pecorade (FR), omdannelse af et udtømt oliefelt
 - 8.24. Lagre i Alsace-området (FR), udbygning af salthulrum
 - 8.25. Lagre i Midtfrankrig (FR), udbygning i vandførende lag
 - 8.26. Lagre på den spanske nord-syd-akse (nye anlæg) i: Cantabrien, Aragonien, Castilla y León, Castilla-La Mancha, Andalusien
 - 8.27. Lagre på den spanske Middelhavsakse (nye anlæg) i: Catalonien, Valencia, Murcia
 - 8.28. Lagre i Carriço (PT), nyt anlæg
 - 8.29. Lagre i Loenhout (BE), udvidelse af eksisterende anlæg
 - 8.30. Lagre i Stenlille (DK) og Lille Torup (DK), udvidelse af eksisterende anlæg
 - 8.31. Lagre i Tønder (DK), nyt anlæg
 - 8.32. Lagre i Puchkirchen (AT) (udvidelse af eksisterende anlæg), herunder rørledning til Penta West-systemet nær Andorf (AT)
 - 8.33. Lagre i Baumgarten (AT), nyt anlæg
 - 8.34. Lagre i Haidach (AT) (nyt anlæg), herunder rørledning til det europæiske gasnet
 - 8.35. Udbygning af underjordiske gaslagre i Italien

- 8.36. Lagre i Wierzychowice (PL), udvidelse af eksisterende anlæg
- 8.37. Lagre i Kossakowo (PL), udbygning af underjordisk lager
- 8.38. Gasrørledning Malta (MT)-Sicilien (IT)
- 8.39. Lagre i Litauen (nyt anlæg)
- 9. *Udbygning af transportkapaciteten (gasforsyningsrørledninger)*
 - 9.1. Etablering og udbygning af nordisk gasnet: Norge-Danmark-Tyskland-Sverige-Finland-Rusland-Baltikum-Polen
 - 9.2. Den midtnordiske gasledning: Norge, Sverige, Finland
 - 9.3. Den nordeuropæiske gasledning: Rusland, Østersøen, Tyskland
 - 9.4. Gasrørledning fra Rusland til Tyskland, via Letland, Litauen og Polen, herunder udbygning af underjordiske gaslagre i Letland (Amber-projektet)
 - 9.5. Gasrørledning Finland-Estland
 - 9.6. Nye gasrørledninger fra Algeriet til Spanien og Frankrig og tilhørende forøgelse af kapaciteten i disse landes interne net
 - 9.7. Forøgelse af transportkapaciteten af rørledning Algeriet-Marokko-Spanien (indtil Córdoba)
 - 9.8. Rørledning Córdoba (ES)-Ciudad Real (ES)
 - 9.9. Rørledning Ciudad Real (ES)-Madrid (ES)
 - 9.10. Rørledning Ciudad Real (ES)-Middelhavskysten (ES)
 - 9.11. Forgreninger i Castilla-La Mancha (ES)
 - 9.12. Udbygning mod Nordvestspanien
 - 9.13. Undersøisk rørledning mellem Algeriet og Spanien og rørledninger til Frankrig
 - 9.14. Forøgelse af transportkapaciteten fra de russiske forekomster til EU, via Ukraine, Slovakiet og Den Tjekkiske Republik
 - 9.15. Forøgelse af transportkapaciteten fra de russiske forekomster til EU, via Belarus og Polen
 - 9.16. Yamal-Europe II-naturgasrørledning
 - 9.17. Yagal Syd-rørledning (mellem STEGAL-rørledningen til trekanten DE, FR, CH)
 - 9.18. SUDAL Øst-rørledning (mellem MIDAL-rørledningen nær Heppenheim til Burghausen-forbindelsen med PENTA-rørledningen i Østrig)
 - 9.19. Forøgelse af transportkapaciteten i STEGAL-gasforsyningsledningen til transport af yderligere gas fra den tjekkisk-tyske grænse og fra den polsk-tyske grænse gennem Tyskland til andre medlemsstater
 - 9.20. Gasrørledning fra de libyske forekomster til Italien
 - 9.21. Gasrørledning fra forekomsterne i landene omkring Det Kaspiske Hav til EU
 - 9.22. Gasrørledning mellem Grækenland og Tyrkiet
 - 9.23. Forøgelse af transportkapaciteten fra de russiske forekomster til Grækenland og andre Balkanlande, via Ukraine, Moldova, Rumænien og Bulgarien
 - 9.24. Gasrørledning Stara Zagora (BG)-Ihtiman (BG)
 - 9.25. Transadriatisk rørledning-naturgasrørledning til gas importeret fra regionen omkring Det Kaspiske Hav, Rusland og Mellemøsten, der forbinder Italien og energimarkederne i Sydøsteuropa
 - 9.26. Forbindelsesrørledninger mellem de tyske, tjekkiske, østrigske og italienske net
 - 9.27. Gasrørledning fra de russiske forekomster til Italien, via Ukraine, Slovakiet, Ungarn og Slovenien

- 9.28. Forøgelse af transportkapaciteten i TENP-gasrørledningen fra Nederlandene gennem Tyskland til Italien
 - 9.29. Gasrørledning Taisnières (FR)-Oltingue (CH)
 - 9.30. Gasrørledning fra Danmark til Polen, eventuelt via Sverige
 - 9.31. Gasrørledning Nybro (DK)-Dragør (DK), herunder forbindelsesrørledning til lageret i Stenlille (DK)
 - 9.32. Gasnet fra forekomsterne i Barentshavet til EU, via Sverige og Finland
 - 9.33. Gasrørledning fra Corrib-feltet (IE) (offshore)
 - 9.34. Gasrørledning fra de algeriske forekomster til Italien via Sardinien med en forgrening til Korsika
 - 9.35. Gasnet fra forekomsterne i Mellemøsten til EU
 - 9.36. Gasrørledning fra Norge til Det Forenede Kongerige
 - 9.37. Forbindelse Pécs (HU)-Kroatien
 - 9.38. Forbindelse Szeged (HU)-Oradea (RO)
 - 9.39. Forbindelse Vecsés (HU)-Slovakiet
 - 9.40. Kapacitetsforøgelse Beregdaróc (HU)-Ukraine

 - 10. *Foranstaltninger med henblik på at forbedre de sammenkoblede gasnets funktion i det indre marked*
(Der er endnu ikke fastlagt nogen specifikationer.)
-

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 24. juli 2006

om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af protokollen om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen til supplerende af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet for så vidt angår protokollens bestemmelser, i det omfang protokollens bestemmelser falder ind under artikel 179 og 181 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

(2006/616/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 179 og 181 A sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen varetog på Fællesskabets vegne og efter bemyndigelse fra Rådet forhandlingerne om de dele af protokollen, der er omfattet af Fællesskabets kompetence.

(2) Rådet bemyndigede Kommissionen til at forhandle om Fællesskabets tiltrædelse af den pågældende internationale aftale.

(3) Efter afslutningen af forhandlingerne blev de instrumenter, man havde forhandlet sig frem til, undertegnet af Fællesskabet den 12. december 2000 i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2001/87/EF af 8. december 2000 ⁽²⁾.

(4) Nogle medlemsstater er allerede parter i protokollen, mens ratifikationsprocessen er i gang i andre medlemsstater.

(5) Indgåelsen af konventionen på Det Europæiske Fællesskabs vegne blev godkendt ved Rådets afgørelse 2004/579/EF af 29. april 2004 ⁽³⁾, hvilket er en forudsætning for, at Det Europæiske Fællesskab kan blive part i protokollen, jf. konventionens artikel 37, stk. 2.

(6) De øvrige betingelser, der gør det muligt for Fællesskabet at deponere godkendelsesinstrumentet som omhandlet i konventionens artikel 36, stk. 3, og i protokollens artikel 21, stk. 3, er opfyldt.

(7) I det omfang protokollens bestemmelser falder ind under traktatens artikel 179 og 181 A, skal indgåelsen af protokollen godkendes på Fællesskabets vegne.

(8) I det omfang protokollens bestemmelser falder ind under traktatens tredje del, afsnit IV, skal indgåelsen af protokollen på Det Europæiske Fællesskabs vegne godkendes ved hjælp af en særskilt rådsafgørelse ⁽⁴⁾.

(9) Fællesskabet bør, når det deponerer sit godkendelsesinstrument, også deponere en erklæring om udstrækningen af Det Europæiske Fællesskabs kompetence med hensyn til de spørgsmål, protokollen omhandler, jf. protokollens artikel 21, stk. 3 —

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EFT L 30 af 1.2.2001, s. 44.

⁽³⁾ EUT L 261 af 6.8.2004, s. 69.

⁽⁴⁾ Se side 34 i denne EUT.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 3

Artikel 1

Protokollen om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen til supplerende af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, der er gengivet i bilag I, godkendes hermed på Fællesskabets vegne.

Fællesskabets instrument til formel bekræftelse ledsages af en kompetenceerklæring, jf. protokollens artikel 21, stk. 3. Erklæringen er gengivet i bilag II.

Artikel 2

Denne afgørelse finder anvendelse i det omfang, protokollens bestemmelser falder ind under traktatens artikel 179 og 181 A.

Rådets formand bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at deponere det for Fællesskabet bindende instrument til formel bekræftelse.

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2006.

På Rådets vegne

K. RAJAMÄKI

Formand

BILAG I

PROTOCOL

against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat the smuggling of migrants by land, sea and air requires a comprehensive international approach, including cooperation, the exchange of information and other appropriate measures, including socio-economic measures, at the national, regional and international levels,

RECALLING General Assembly resolution 54/212 of 22 December 1999, in which the Assembly urged Member States and the United Nations system to strengthen international cooperation in the area of international migration and development in order to address the root causes of migration, especially those related to poverty, and to maximize the benefits of international migration to those concerned, and encouraged, where relevant, interregional, regional and subregional mechanisms to continue to address the question of migration and development,

CONVINCED of the need to provide migrants with humane treatment and full protection of their rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite work undertaken in other international forums, there is no universal instrument that addresses all aspects of smuggling of migrants and other related issues,

CONCERNED at the significant increase in the activities of organised criminal groups in smuggling of migrants and other related criminal activities set forth in this Protocol, which bring great harm to the States concerned,

ALSO CONCERNED that the smuggling of migrants can endanger the lives or security of the migrants involved,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing illegal trafficking in and transporting of migrants, including by sea,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument against the smuggling of migrants by land, sea and air will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 2

Statement of purpose

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

The purpose of this Protocol is to prevent and combat the smuggling of migrants, as well as to promote cooperation among States Parties to that end, while protecting the rights of smuggled migrants.

Article 3

Use of terms

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

For the purposes of this Protocol:

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

(a) 'smuggling of migrants' shall mean the procurement, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit, of the illegal entry of a person into a State Party of which the person is not a national or a permanent resident;

3. The offences established in accordance with article 6 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

(b) 'illegal entry' shall mean crossing borders without complying with the necessary requirements for legal entry into the receiving State;

- (c) 'fraudulent travel or identity document' shall mean any travel or identity document:
- (i) that has been falsely made or altered in some material way by anyone other than a person or agency lawfully authorised to make or issue the travel or identity document on behalf of a State; or
 - (ii) that has been improperly issued or obtained through misrepresentation, corruption or duress or in any other unlawful manner; or
 - (iii) that is being used by a person other than the rightful holder;
- (d) 'vessel' shall mean any type of water craft, including non-displacement craft and seaplanes, used or capable of being used as a means of transportation on water, except a warship, naval auxiliary or other vessel owned or operated by a Government and used, for the time being, only on government non-commercial service.

Article 4

Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 6 of this Protocol, where the offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of the rights of persons who have been the object of such offences.

Article 5

Criminal liability of migrants

Migrants shall not become liable to criminal prosecution under this Protocol for the fact of having been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 6

Criminalisation

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally and in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit:
 - (a) the smuggling of migrants;
 - (b) when committed for the purpose of enabling the smuggling of migrants:
 - (i) producing a fraudulent travel or identity document;
 - (ii) procuring, providing or possessing such a document;
 - (c) enabling a person who is not a national or a permanent resident to remain in the State concerned without complying with the necessary requirements for legally

remaining in the State by the means mentioned in subparagraph (b) of this paragraph or any other illegal means.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:
 - (a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;
 - (b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) or (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (b) (ii) of this article;
 - (c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as aggravating circumstances to the offences established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) and (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, to the offences established in accordance with paragraph 2 (b) and (c) of this article, circumstances:
 - (a) that endanger, or are likely to endanger, the lives or safety of the migrants concerned; or
 - (b) that entail inhuman or degrading treatment, including for exploitation, of such migrants.

4. Nothing in this Protocol shall prevent a State Party from taking measures against a person whose conduct constitutes an offence under its domestic law.

II. SMUGGLING OF MIGRANTS BY SEA

Article 7

Cooperation

States Parties shall cooperate to the fullest extent possible to prevent and suppress the smuggling of migrants by sea, in accordance with the international law of the sea.

Article 8

Measures against the smuggling of migrants by sea

1. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel that is flying its flag or claiming its registry, that is without nationality or that, though flying a foreign flag or refusing to show a flag, is in reality of the nationality of the State Party concerned is engaged in the smuggling of migrants by sea may request the assistance of other States Parties in suppressing the use of the vessel for that purpose. The States Parties so requested shall render such assistance to the extent possible within their means.

2. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel exercising freedom of navigation in accordance with international law and flying the flag or displaying the marks of registry of another State Party is engaged in the smuggling of migrants by sea may so notify the flag State, request confirmation of registry and, if confirmed, request authorisation from the flag State to take appropriate measures with regard to that vessel. The flag State may authorise the requesting State, *inter alia*:

- (a) to board the vessel;
- (b) to search the vessel; and
- (c) if evidence is found that the vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea, to take appropriate measures with respect to the vessel and persons and cargo on board, as authorised by the flag State.

3. A State Party that has taken any measure in accordance with paragraph 2 of this article shall promptly inform the flag State concerned of the results of that measure.

4. A State Party shall respond expeditiously to a request from another State Party to determine whether a vessel that is claiming its registry or flying its flag is entitled to do so and to a request for authorisation made in accordance with paragraph 2 of this article.

5. A flag State may, consistent with article 7 of this Protocol, subject its authorisation to conditions to be agreed by it and the requesting State, including conditions relating to responsibility and the extent of effective measures to be taken. A State Party shall take no additional measures without the express authorisation of the flag State, except those necessary to relieve imminent danger to the lives of persons or those which derive from relevant bilateral or multilateral agreements.

6. Each State Party shall designate an authority or, where necessary, authorities to receive and respond to requests for assistance, for confirmation of registry or of the right of a vessel to fly its flag and for authorisation to take appropriate measures. Such designation shall be notified through the Secretary-General to all other States Parties within one month of the designation.

7. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea and is without nationality or may be assimilated to a vessel without nationality may board and search the vessel. If evidence confirming the suspicion is found, that State Party shall take appropriate measures in accordance with relevant domestic and international law.

Article 9

Safeguard clauses

1. Where a State Party takes measures against a vessel in accordance with article 8 of this Protocol, it shall:

- (a) ensure the safety and humane treatment of the persons on board;
- (b) take due account of the need not to endanger the security of the vessel or its cargo;
- (c) take due account of the need not to prejudice the commercial or legal interests of the flag State or any other interested State;
- (d) ensure, within available means, that any measure taken with regard to the vessel is environmentally sound.

2. Where the grounds for measures taken pursuant to article 8 of this Protocol prove to be unfounded, the vessel shall be compensated for any loss or damage that may have been sustained, provided that the vessel has not committed any act justifying the measures taken.

3. Any measure taken, adopted or implemented in accordance with this chapter shall take due account of the need not to interfere with or to affect:

- (a) the rights and obligations and the exercise of jurisdiction of coastal States in accordance with the international law of the sea; or
- (b) the authority of the flag State to exercise jurisdiction and control in administrative, technical and social matters involving the vessel.

4. Any measure taken at sea pursuant to this chapter shall be carried out only by warships or military aircraft, or by other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorised to that effect.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 10

Information

1. Without prejudice to articles 27 and 28 of the Convention, States Parties, in particular those with common borders or located on routes along which migrants are smuggled, shall, for the purpose of achieving the objectives of this Protocol, exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant information on matters such as:

- (a) embarkation and destination points, as well as routes, carriers and means of transportation, known to be or suspected of being used by an organised criminal group engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;
- (b) the identity and methods of organisations or organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;

- (c) the authenticity and proper form of travel documents issued by a State Party and the theft or related misuse of blank travel or identity documents;
- (d) means and methods of concealment and transportation of persons, the unlawful alteration, reproduction or acquisition or other misuse of travel or identity documents used in conduct set forth in article 6 of this Protocol and ways of detecting them;
- (e) legislative experiences and practices and measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; and
- (f) scientific and technological information useful to law enforcement, so as to enhance each other's ability to prevent, detect and investigate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to prosecute those involved.

2. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect the smuggling of migrants.
2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of the offence established in accordance with article 6, paragraph 1 (a), of this Protocol.
3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.
4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.
5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, inter alia, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

- (a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and
- (b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for purposes of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 14

Training and technical cooperation

1. States Parties shall provide or strengthen specialised training for immigration and other relevant officials in preventing the conduct set forth in article 6 of this Protocol and in the humane treatment of migrants who have been the object of such conduct, while respecting their rights as set forth in this Protocol.
2. States Parties shall cooperate with each other and with competent international organisations, non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society as appropriate to ensure that there is adequate personnel training in their territories to prevent, combat and eradicate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to protect the rights of migrants who have been the object of such conduct. Such training shall include:

- (a) improving the security and quality of travel documents;
- (b) recognizing and detecting fraudulent travel or identity documents;

- (c) Gathering criminal intelligence, relating in particular to the identification of organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol, the methods used to transport smuggled migrants, the misuse of travel or identity documents for purposes of conduct set forth in article 6 and the means of concealment used in the smuggling of migrants;
- (d) improving procedures for detecting smuggled persons at conventional and non-conventional points of entry and exit; and
- (e) the humane treatment of migrants and the protection of their rights as set forth in this Protocol.

3. States Parties with relevant expertise shall consider providing technical assistance to States that are frequently countries of origin or transit for persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. States Parties shall make every effort to provide the necessary resources, such as vehicles, computer systems and document readers, to combat the conduct set forth in article 6.

Article 15

Other prevention measures

1. Each State Party shall take measures to ensure that it provides or strengthens information programmes to increase public awareness of the fact that the conduct set forth in article 6 of this Protocol is a criminal activity frequently perpetrated by organised criminal groups for profit and that it poses serious risks to the migrants concerned.

2. In accordance with article 31 of the Convention, States Parties shall cooperate in the field of public information for the purpose of preventing potential migrants from falling victim to organised criminal groups.

3. Each State Party shall promote or strengthen, as appropriate, development programmes and cooperation at the national, regional and international levels, taking into account the socio-economic realities of migration and paying special attention to economically and socially depressed areas, in order to combat the root socio-economic causes of the smuggling of migrants, such as poverty and underdevelopment.

Article 16

Protection and assistance measures

1. In implementing this Protocol, each State Party shall take, consistent with its obligations under international law, all appropriate measures, including legislation if necessary, to preserve and protect the rights of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol as accorded under applicable international law, in particular the

right to life and the right not to be subjected to torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

2. Each State Party shall take appropriate measures to afford migrants appropriate protection against violence that may be inflicted upon them, whether by individuals or groups, by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

3. Each State Party shall afford appropriate assistance to migrants whose lives or safety are endangered by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

4. In applying the provisions of this article, States Parties shall take into account the special needs of women and children.

5. In the case of the detention of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol, each State Party shall comply with its obligations under the Vienna Convention on Consular Relations,⁽¹⁾ where applicable, including that of informing the person concerned without delay about the provisions concerning notification to and communication with consular officers.

Article 17

Agreements and arrangements

States Parties shall consider the conclusion of bilateral or regional agreements or operational arrangements or understandings aimed at:

- (a) establishing the most appropriate and effective measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; or
- (b) enhancing the provisions of this Protocol among themselves.

Article 18

Return of smuggled migrants

1. Each State Party agrees to facilitate and accept, without undue or unreasonable delay, the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who is its national or who has the right of permanent residence in its territory at the time of return.

2. Each State Party shall consider the possibility of facilitating and accepting the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the receiving State in accordance with its domestic law.

⁽¹⁾ Ibid., vol. 596, Nos 8638 to 8640.

3. At the request of the receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol is its national or has the right of permanent residence in its territory.

4. In order to facilitate the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she has the right of permanent residence shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. Each State Party involved with the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol shall take all appropriate measures to carry out the return in an orderly manner and with due regard for the safety and dignity of the person.

6. States Parties may cooperate with relevant international organisations in the implementation of this article.

7. This article shall be without prejudice to any right afforded to persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol by any domestic law of the receiving State Party.

8. This article shall not affect the obligations entered into under any other applicable treaty, bilateral or multilateral, or any other applicable operational agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 19

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. The interpretation and application of those measures shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 20

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 21

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its Member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 22

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 23

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 24

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 25

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

BILAG II

Erklæring om udstrækningen af Det Europæiske Fællesskabs kompetence med hensyn til de spørgsmål, der er omhandlet i protokollen om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet

I henhold til protokollens artikel 21, stk. 3, skal tiltrædelsesinstrumentet fra en regional organisation for økonomisk integration indeholde en erklæring om udstrækningen af organisationens kompetence med hensyn til de spørgsmål, protokollen omhandler, dvs. den kompetence, som organisationen har fået overdraget fra sine medlemsstater, der er parter i protokollen.

Protokollen om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen finder, for så vidt angår de beføjelser, der er blevet overdraget til Det Europæiske Fællesskab, anvendelse på de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastsat i nævnte traktat, særlig i artikel 299 og i protokollerne knyttet som bilag til traktaten.

Denne erklæring berører ikke Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling i henhold til protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union og protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Denne erklæring berører heller ikke Danmarks stilling i henhold til protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

I henhold til artikel 299 gælder denne erklæring heller ikke for de af medlemsstaternes territorier, hvor nævnte traktat ikke finder anvendelse, og den er uden betydning for de love eller beslutninger, som de pågældende medlemsstater måtte vedtage i henhold til protokollen på disse territoriers vegne eller i deres interesse. I overensstemmelse med ovennævnte bestemmelse indeholder denne erklæring en angivelse af den kompetence, som medlemsstaterne i henhold til traktaterne har overdraget til Fællesskabet med hensyn til de spørgsmål, protokollen omhandler. Udstrækningen og udøvelsen af denne kompetence udvikler sig ifølge sagens natur til stadighed, efterhånden som Fællesskabet vedtager yderligere relevante bestemmelser, og Fællesskabet vil om nødvendigt supplere eller ændre denne erklæring i overensstemmelse med protokollens artikel 21, stk. 3.

Fællesskabet påpeger, at det har kompetence til at vedtage foranstaltninger vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser, hvori der fastlægges standarder og procedurer, som medlemsstaterne skal følge ved udøvelse af personkontrol ved disse grænser, og visumregler for forventet ophold i højst tre måneder. Fællesskabet har også kompetence til at vedtage foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken, herunder betingelserne for indrejse og ophold og foranstaltninger til at imødegå ulovlig indvandring og ulovligt ophold, herunder repatriering af personer med ulovligt ophold. Det kan desuden tage skridt til at etablere et samarbejde mellem de relevante offentlige myndigheder i medlemsstaterne og mellem disse myndigheder og Kommissionen på førnævnte områder. På disse områder har Fællesskabet vedtaget bestemmelser, og det er derfor Fællesskabet alene, der skal indgå eksterne aftaler med tredjelande eller kompetente internationale organisationer, hvor det har vedtaget sådanne bestemmelser.

Desuden supplerer Fællesskabets politik inden for udviklingssamarbejde medlemsstaternes politikker og omfatter bestemmelser til forebyggelse og bekæmpelse af menneskesmugling.

RÅDETS AFGØRELSE

af 24. juli 2006

om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af protokollen om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen til supplerings af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet for så vidt angår protokollens bestemmelser, i det omfang protokollens bestemmelser falder ind under anvendelsesområdet for tredje del, afsnit IV, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

(2006/617/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2), artikel 63, nr. 3), og artikel 66 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen varetog på Fællesskabets vegne og efter bemyndigelse fra Rådet forhandlingerne om de dele af protokollen, der er omfattet af Fællesskabets kompetence.
- (2) Rådet bemyndigede Kommissionen til at forhandle om Fællesskabets tiltrædelse af den pågældende internationale aftale.
- (3) Efter afslutningen af forhandlingerne blev de instrumenter, man havde forhandlet sig frem til, undertegnet af Fællesskabet den 12. december 2000 i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2001/87/EF af 8. december 2000 ⁽²⁾.
- (4) Nogle medlemsstater er allerede parter i protokollen, mens ratifikationsprocessen er i gang i andre medlemsstater.
- (5) Denne afgørelse berører ikke Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling i henhold til protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union og protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og Det Forenede Kongerige og Irland er derfor ikke bundet af denne afgørelse, for så vidt som den vedrører Fællesskabets udøvelse af eksterne kompetence på områder, hvor dets interne lovgivning ikke binder Det Forenede Kongerige og/eller Irland.
- (6) Denne afgørelse berører ikke Danmarks stilling i henhold til protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og Danmark deltager ikke i vedtagelsen af afgørelsen, som ikke er bindende for Danmark.

- (7) Indgåelsen af konventionen på Fællesskabets vegne blev godkendt ved Rådets afgørelse 2004/579/EF af 29. april 2004 ⁽³⁾, hvilket er en forudsætning for, at Fællesskabet kan blive part i protokollen, jf. konventionens artikel 37, stk. 2.
- (8) De øvrige betingelser, der gør det muligt for Fællesskabet at deponere godkendelsesinstrumentet som omhandlet i konventionens artikel 36, stk. 3, og i protokollens artikel 21, stk. 3, er opfyldt.
- (9) I det omfang protokollens bestemmelser falder ind under traktatens tredje del, afsnit IV, skal indgåelsen af protokollen godkendes på Fællesskabets vegne.
- (10) I det omfang protokollens bestemmelser falder ind under traktatens artikel 179 og 181 A, skal indgåelsen af protokollen på Fællesskabets vegne godkendes ved hjælp af en særskilt rådsafgørelse ⁽⁴⁾.
- (11) Fællesskabet bør, når det deponerer sit godkendelsesinstrument, også deponere en erklæring om udstrækningen af Fællesskabets kompetence med hensyn til de spørgsmål, protokollen omhandler, jf. protokollens artikel 21, stk. 3 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Protokollen om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen til supplerings af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, der er gengivet i bilag I, godkendes hermed på Fællesskabets vegne.

Fællesskabets instrument til formel bekræftelse ledsages af en kompetenceerklæring, jf. protokollens artikel 21, stk. 3. Erklæringen er gengivet i bilag II.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EFT L 30 af 1.2.2001, s. 44.

⁽³⁾ EUT L 261 af 6.8.2004, s. 69.

⁽⁴⁾ Se side 24 i denne EUT.

Artikel 2

Denne afgørelse finder anvendelse i det omfang, protokollens bestemmelser falder ind under anvendelsesområdet for traktatens tredje del, afsnit IV.

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2006.

Artikel 3

Rådets formand bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at deponere det for Fællesskabet bindende instrument til formel bekræftelse.

På Rådets vegne

K. RAJAMÄKI

Formand

BILAG I

PROTOCOL

against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat the smuggling of migrants by land, sea and air requires a comprehensive international approach, including cooperation, the exchange of information and other appropriate measures, including socio-economic measures, at the national, regional and international levels,

RECALLING General Assembly resolution 54/212 of 22 December 1999, in which the Assembly urged Member States and the United Nations system to strengthen international cooperation in the area of international migration and development in order to address the root causes of migration, especially those related to poverty, and to maximize the benefits of international migration to those concerned, and encouraged, where relevant, interregional, regional and subregional mechanisms to continue to address the question of migration and development,

CONVINCED of the need to provide migrants with humane treatment and full protection of their rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite work undertaken in other international forums, there is no universal instrument that addresses all aspects of smuggling of migrants and other related issues,

CONCERNED at the significant increase in the activities of organised criminal groups in smuggling of migrants and other related criminal activities set forth in this Protocol, which bring great harm to the States concerned,

ALSO CONCERNED that the smuggling of migrants can endanger the lives or security of the migrants involved,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing illegal trafficking in and transporting of migrants, including by sea,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument against the smuggling of migrants by land, sea and air will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 2

Statement of purpose

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with article 6 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

The purpose of this Protocol is to prevent and combat the smuggling of migrants, as well as to promote cooperation among States Parties to that end, while protecting the rights of smuggled migrants.

Article 3

Use of terms

For the purposes of this Protocol:

- (a) 'smuggling of migrants' shall mean the procurement, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit, of the illegal entry of a person into a State Party of which the person is not a national or a permanent resident;
- (b) 'illegal entry' shall mean crossing borders without complying with the necessary requirements for legal entry into the receiving State;

- (c) 'fraudulent travel or identity document' shall mean any travel or identity document:
- (i) that has been falsely made or altered in some material way by anyone other than a person or agency lawfully authorised to make or issue the travel or identity document on behalf of a State; or
 - (ii) that has been improperly issued or obtained through misrepresentation, corruption or duress or in any other unlawful manner; or
 - (iii) that is being used by a person other than the rightful holder;
- (d) 'vessel' shall mean any type of water craft, including non-displacement craft and seaplanes, used or capable of being used as a means of transportation on water, except a warship, naval auxiliary or other vessel owned or operated by a Government and used, for the time being, only on government non-commercial service.

Article 4

Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 6 of this Protocol, where the offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of the rights of persons who have been the object of such offences.

Article 5

Criminal liability of migrants

Migrants shall not become liable to criminal prosecution under this Protocol for the fact of having been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 6

Criminalisation

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally and in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit:
 - (a) the smuggling of migrants;
 - (b) when committed for the purpose of enabling the smuggling of migrants:
 - (i) producing a fraudulent travel or identity document;
 - (ii) procuring, providing or possessing such a document;
 - (c) enabling a person who is not a national or a permanent resident to remain in the State concerned without complying with the necessary requirements for legally

remaining in the State by the means mentioned in subparagraph (b) of this paragraph or any other illegal means.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:
 - (a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;
 - (b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) or (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (b) (ii) of this article;
 - (c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as aggravating circumstances to the offences established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) and (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, to the offences established in accordance with paragraph 2 (b) and (c) of this article, circumstances:

- (a) that endanger, or are likely to endanger, the lives or safety of the migrants concerned; or
 - (b) that entail inhuman or degrading treatment, including for exploitation, of such migrants.
4. Nothing in this Protocol shall prevent a State Party from taking measures against a person whose conduct constitutes an offence under its domestic law.

II. SMUGGLING OF MIGRANTS BY SEA

Article 7

Cooperation

States Parties shall cooperate to the fullest extent possible to prevent and suppress the smuggling of migrants by sea, in accordance with the international law of the sea.

Article 8

Measures against the smuggling of migrants by sea

1. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel that is flying its flag or claiming its registry, that is without nationality or that, though flying a foreign flag or refusing to show a flag, is in reality of the nationality of the State Party concerned is engaged in the smuggling of migrants by sea may request the assistance of other States Parties in suppressing the use of the vessel for that purpose. The States Parties so requested shall render such assistance to the extent possible within their means.

2. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel exercising freedom of navigation in accordance with international law and flying the flag or displaying the marks of registry of another State Party is engaged in the smuggling of migrants by sea may so notify the flag State, request confirmation of registry and, if confirmed, request authorisation from the flag State to take appropriate measures with regard to that vessel. The flag State may authorise the requesting State, *inter alia*:

- (a) to board the vessel;
- (b) to search the vessel; and
- (c) if evidence is found that the vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea, to take appropriate measures with respect to the vessel and persons and cargo on board, as authorised by the flag State.

3. A State Party that has taken any measure in accordance with paragraph 2 of this article shall promptly inform the flag State concerned of the results of that measure.

4. A State Party shall respond expeditiously to a request from another State Party to determine whether a vessel that is claiming its registry or flying its flag is entitled to do so and to a request for authorisation made in accordance with paragraph 2 of this article.

5. A flag State may, consistent with article 7 of this Protocol, subject its authorisation to conditions to be agreed by it and the requesting State, including conditions relating to responsibility and the extent of effective measures to be taken. A State Party shall take no additional measures without the express authorisation of the flag State, except those necessary to relieve imminent danger to the lives of persons or those which derive from relevant bilateral or multilateral agreements.

6. Each State Party shall designate an authority or, where necessary, authorities to receive and respond to requests for assistance, for confirmation of registry or of the right of a vessel to fly its flag and for authorisation to take appropriate measures. Such designation shall be notified through the Secretary-General to all other States Parties within one month of the designation.

7. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea and is without nationality or may be assimilated to a vessel without nationality may board and search the vessel. If evidence confirming the suspicion is found, that State Party shall take appropriate measures in accordance with relevant domestic and international law.

Article 9

Safeguard clauses

1. Where a State Party takes measures against a vessel in accordance with article 8 of this Protocol, it shall:

- (a) ensure the safety and humane treatment of the persons on board;
- (b) take due account of the need not to endanger the security of the vessel or its cargo;
- (c) take due account of the need not to prejudice the commercial or legal interests of the flag State or any other interested State;
- (d) ensure, within available means, that any measure taken with regard to the vessel is environmentally sound.

2. Where the grounds for measures taken pursuant to article 8 of this Protocol prove to be unfounded, the vessel shall be compensated for any loss or damage that may have been sustained, provided that the vessel has not committed any act justifying the measures taken.

3. Any measure taken, adopted or implemented in accordance with this chapter shall take due account of the need not to interfere with or to affect:

- (a) the rights and obligations and the exercise of jurisdiction of coastal States in accordance with the international law of the sea; or
- (b) the authority of the flag State to exercise jurisdiction and control in administrative, technical and social matters involving the vessel.

4. Any measure taken at sea pursuant to this chapter shall be carried out only by warships or military aircraft, or by other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorised to that effect.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 10

Information

1. Without prejudice to articles 27 and 28 of the Convention, States Parties, in particular those with common borders or located on routes along which migrants are smuggled, shall, for the purpose of achieving the objectives of this Protocol, exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant information on matters such as:

- (a) embarkation and destination points, as well as routes, carriers and means of transportation, known to be or suspected of being used by an organised criminal group engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;
- (b) the identity and methods of organisations or organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;

- (c) the authenticity and proper form of travel documents issued by a State Party and the theft or related misuse of blank travel or identity documents;
- (d) means and methods of concealment and transportation of persons, the unlawful alteration, reproduction or acquisition or other misuse of travel or identity documents used in conduct set forth in article 6 of this Protocol and ways of detecting them;
- (e) legislative experiences and practices and measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; and
- (f) scientific and technological information useful to law enforcement, so as to enhance each other's ability to prevent, detect and investigate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to prosecute those involved.

2. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect the smuggling of migrants.
2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of the offence established in accordance with article 6, paragraph 1 (a), of this Protocol.
3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.
4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.
5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, inter alia, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

- (a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and
- (b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for purposes of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 14

Training and technical cooperation

1. States Parties shall provide or strengthen specialised training for immigration and other relevant officials in preventing the conduct set forth in article 6 of this Protocol and in the humane treatment of migrants who have been the object of such conduct, while respecting their rights as set forth in this Protocol.
2. States Parties shall cooperate with each other and with competent international organisations, non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society as appropriate to ensure that there is adequate personnel training in their territories to prevent, combat and eradicate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to protect the rights of migrants who have been the object of such conduct. Such training shall include:
 - (a) improving the security and quality of travel documents;
 - (b) recognizing and detecting fraudulent travel or identity documents;

- (c) Gathering criminal intelligence, relating in particular to the identification of organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol, the methods used to transport smuggled migrants, the misuse of travel or identity documents for purposes of conduct set forth in article 6 and the means of concealment used in the smuggling of migrants;
- (d) improving procedures for detecting smuggled persons at conventional and non-conventional points of entry and exit; and
- (e) the humane treatment of migrants and the protection of their rights as set forth in this Protocol.

3. States Parties with relevant expertise shall consider providing technical assistance to States that are frequently countries of origin or transit for persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. States Parties shall make every effort to provide the necessary resources, such as vehicles, computer systems and document readers, to combat the conduct set forth in article 6.

Article 15

Other prevention measures

1. Each State Party shall take measures to ensure that it provides or strengthens information programmes to increase public awareness of the fact that the conduct set forth in article 6 of this Protocol is a criminal activity frequently perpetrated by organised criminal groups for profit and that it poses serious risks to the migrants concerned.

2. In accordance with article 31 of the Convention, States Parties shall cooperate in the field of public information for the purpose of preventing potential migrants from falling victim to organised criminal groups.

3. Each State Party shall promote or strengthen, as appropriate, development programmes and cooperation at the national, regional and international levels, taking into account the socio-economic realities of migration and paying special attention to economically and socially depressed areas, in order to combat the root socio-economic causes of the smuggling of migrants, such as poverty and underdevelopment.

Article 16

Protection and assistance measures

1. In implementing this Protocol, each State Party shall take, consistent with its obligations under international law, all appropriate measures, including legislation if necessary, to preserve and protect the rights of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol as accorded under applicable international law, in particular the

right to life and the right not to be subjected to torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

2. Each State Party shall take appropriate measures to afford migrants appropriate protection against violence that may be inflicted upon them, whether by individuals or groups, by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

3. Each State Party shall afford appropriate assistance to migrants whose lives or safety are endangered by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

4. In applying the provisions of this article, States Parties shall take into account the special needs of women and children.

5. In the case of the detention of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol, each State Party shall comply with its obligations under the Vienna Convention on Consular Relations,⁽¹⁾ where applicable, including that of informing the person concerned without delay about the provisions concerning notification to and communication with consular officers.

Article 17

Agreements and arrangements

States Parties shall consider the conclusion of bilateral or regional agreements or operational arrangements or understandings aimed at:

- (a) establishing the most appropriate and effective measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; or
- (b) enhancing the provisions of this Protocol among themselves.

Article 18

Return of smuggled migrants

1. Each State Party agrees to facilitate and accept, without undue or unreasonable delay, the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who is its national or who has the right of permanent residence in its territory at the time of return.

2. Each State Party shall consider the possibility of facilitating and accepting the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the receiving State in accordance with its domestic law.

⁽¹⁾ Ibid., vol. 596, Nos 8638 to 8640.

3. At the request of the receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol is its national or has the right of permanent residence in its territory.

4. In order to facilitate the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she has the right of permanent residence shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. Each State Party involved with the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol shall take all appropriate measures to carry out the return in an orderly manner and with due regard for the safety and dignity of the person.

6. States Parties may cooperate with relevant international organisations in the implementation of this article.

7. This article shall be without prejudice to any right afforded to persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol by any domestic law of the receiving State Party.

8. This article shall not affect the obligations entered into under any other applicable treaty, bilateral or multilateral, or any other applicable operational agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 19

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. The interpretation and application of those measures shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 20

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 21

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its Member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 22

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 23

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 24

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 25

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

BILAG II

Erklæring om udstrækningen af Det Europæiske Fællesskabs kompetence med hensyn til de spørgsmål, der er omhandlet i protokollen om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen til supplerende af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet

I henhold til protokollens artikel 21, stk. 3, skal tiltrædelsesinstrumentet fra en regional organisation for økonomisk integration indeholde en erklæring om udstrækningen af organisationens kompetence med hensyn til de spørgsmål, protokollen omhandler, dvs. den kompetence, som organisationen har fået overdraget fra sine medlemsstater, der er parter i konventionen.

Protokollen om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen finder, for så vidt angår de beføjelser, der er blevet overdraget til Det Europæiske Fællesskab, anvendelse på de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastsat i nævnte traktat, særlig i artikel 299 og i protokollerne knyttet som bilag til traktaten.

Denne erklæring berører ikke Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling i henhold til protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union og protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Denne erklæring berører heller ikke Danmarks stilling i henhold til protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

I henhold til artikel 299 gælder denne erklæring heller ikke for de af medlemsstaternes territorier, hvor nævnte traktat ikke finder anvendelse, og den er uden betydning for de love eller beslutninger, som de pågældende medlemsstater måtte vedtage i henhold til protokollen på disse territoriers vegne eller i deres interesse. I overensstemmelse med ovennævnte bestemmelse indeholder denne erklæring en angivelse af den kompetence, som medlemsstaterne i henhold til traktaterne har overdraget til Fællesskabet med hensyn til de spørgsmål, protokollen omhandler. Udstrækningen og udøvelsen af denne kompetence udvikler sig ifølge sagens natur til stadighed, efterhånden som Fællesskabet vedtager yderligere relevante bestemmelser, og Fællesskabet vil om nødvendigt supplere eller ændre denne erklæring i overensstemmelse med protokollens artikel 21, stk. 3.

Fællesskabet påpeger, at det har kompetence til at vedtage foranstaltninger vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser, hvori der fastlægges standarder og procedurer, som medlemsstaterne skal følge ved udøvelse af personkontrol ved disse grænser, og visumregler for forventet ophold i højst tre måneder. Fællesskabet har også kompetence til at vedtage foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken, herunder betingelserne for indrejse og ophold og foranstaltninger til at imødegå ulovlig indvandring og ulovligt ophold, herunder repatriering af personer med ulovligt ophold. Det kan desuden tage skridt til at etablere et samarbejde mellem de relevante offentlige myndigheder i medlemsstaterne og mellem disse myndigheder og Kommissionen på førnævnte områder. På disse områder har Fællesskabet vedtaget bestemmelser, og det er derfor Fællesskabet alene, der skal indgå eksterne aftaler med tredjelande eller kompetente internationale organisationer, hvor det har vedtaget sådanne bestemmelser.

Desuden supplerer Fællesskabets politik inden for udviklingssamarbejde medlemsstaternes politikker og omfatter bestemmelser til forebyggelse og bekæmpelse af menneskesmugling.

RÅDETS AFGØRELSE

af 24. juli 2006

om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet for så vidt angår protokollens bestemmelser, i det omfang protokollens bestemmelser falder ind under anvendelsesområdet for artikel 179 og 181 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

(2006/618/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 179 og 181 A sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen varetog på Fællesskabets vegne og efter bemyndigelse fra Rådet forhandlingerne om de dele af protokollen, der er omfattet af Fællesskabets kompetence.
- (2) Rådet bemyndigede Kommissionen til at forhandle om Fællesskabets tiltrædelse af den pågældende internationale aftale.
- (3) Efter afslutningen af forhandlingerne blev de instrumenter, man havde forhandlet sig frem til, undertegnet af Fællesskabet den 12. december 2000 i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2001/87/EF af 8. december 2000 ⁽²⁾.
- (4) Nogle medlemsstater er allerede parter i protokollen, mens ratifikationsprocessen er i gang i andre medlemsstater.
- (5) Indgåelsen af konventionen på Det Europæiske Fællesskabs vegne blev godkendt ved Rådets afgørelse 2004/579/EF af 29. april 2004 ⁽³⁾, hvilket er en forudsætning for, at Det Europæiske Fællesskab kan blive part i protokollen, jf. konventionens artikel 37, stk. 2.
- (6) De øvrige betingelser, der gør det muligt for Fællesskabet at deponere godkendelsesinstrumentet som omhandlet i konventionens artikel 36, stk. 3, og i protokollens artikel 16, stk. 3, er opfyldt.
- (7) I det omfang protokollens bestemmelser falder ind under traktatens artikel 179 og 181 A, skal indgåelsen af protokollen godkendes på Fællesskabets vegne.
- (8) I det omfang protokollens bestemmelser falder ind under traktatens tredje del, afsnit IV, skal indgåelsen af proto-

kollen på Det Europæiske Fællesskabs vegne godkendes ved hjælp af en særskilt rådsafgørelse ⁽⁴⁾.

- (9) Fællesskabet bør, når det deponerer sit godkendelsesinstrument, også deponere en erklæring om udstrækningen af Fællesskabets kompetence med hensyn til de spørgsmål, protokollen omhandler, jf. protokollens artikel 16, stk. 3 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, der er gengivet i bilag I, godkendes hermed på Fællesskabets vegne.

Fællesskabets instrument til formel bekræftelse ledsages af en kompetenceerklæring, jf. protokollens artikel 16, stk. 3. Erklæringen er gengivet i bilag II.

Artikel 2

Denne afgørelse finder anvendelse i det omfang, protokollens bestemmelser falder ind under traktatens artikel 179 og 181 A.

Artikel 3

Rådets formand bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at deponere det for Fællesskabet bindende instrument til formel bekræftelse.

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2006.

På Rådets vegne

K. RAJAMÄKI

Formand

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EFT L 30 af 1.2.2001, s. 44.

⁽³⁾ EUT L 261 af 6.8.2004, s. 69.

⁽⁴⁾ Se side 51 i denne EUT.

BILAG I

PROTOCOL

**to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children,
supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime**

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat trafficking in persons, especially women and children, requires a comprehensive international approach in the countries of origin, transit and destination that includes measures to prevent such trafficking, to punish the traffickers and to protect the victims of such trafficking, including by protecting their internationally recognised human rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite the existence of a variety of international instruments containing rules and practical measures to combat the exploitation of persons, especially women and children, there is no universal instrument that addresses all aspects of trafficking in persons,

CONCERNED that, in the absence of such an instrument, persons who are vulnerable to trafficking will not be sufficiently protected,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing trafficking in women and children,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument for the prevention, suppression and punishment of trafficking in persons, especially women and children, will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 3

Article 1

Use of terms

**Relation with the United Nations Convention against
Transnational Organised Crime**

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purposes of this Protocol are:

- (a) to prevent and combat trafficking in persons, paying particular attention to women and children;
- (b) to protect and assist the victims of such trafficking, with full respect for their human rights; and
- (c) to promote cooperation among States Parties in order to meet those objectives.

For the purposes of this Protocol:

- (a) 'trafficking in persons' shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;
- (b) the consent of a victim of trafficking in persons to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;
- (c) the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation shall be considered 'trafficking in persons' even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article;
- (d) 'child' shall mean any person under 18 years of age.

*Article 4***Scope of application**

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 5 of this Protocol, where those offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of victims of such offences.

*Article 5***Criminalisation**

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the conduct set forth in article 3 of this Protocol, when committed intentionally.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

- (a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;
- (b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and
- (c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

II. PROTECTION OF VICTIMS OF TRAFFICKING IN PERSONS*Article 6***Assistance to and protection of victims of trafficking in persons**

1. In appropriate cases and to the extent possible under its domestic law, each State Party shall protect the privacy and identity of victims of trafficking in persons, including, inter alia, by making legal proceedings relating to such trafficking confidential.

2. Each State Party shall ensure that its domestic legal or administrative system contains measures that provide to victims of trafficking in persons, in appropriate cases:

- (a) information on relevant court and administrative proceedings;
- (b) assistance to enable their views and concerns to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders, in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

3. Each State Party shall consider implementing measures to provide for the physical, psychological and social recovery of victims of trafficking in persons, including, in appropriate cases, in cooperation with non-governmental organisations,

other relevant organisations and other elements of civil society, and, in particular, the provision of:

- (a) appropriate housing;
- (b) counselling and information, in particular as regards their legal rights, in a language that the victims of trafficking in persons can understand;
- (c) medical, psychological and material assistance; and
- (d) employment, educational and training opportunities.

4. Each State Party shall take into account, in applying the provisions of this article, the age, gender and special needs of victims of trafficking in persons, in particular the special needs of children, including appropriate housing, education and care.

5. Each State Party shall endeavour to provide for the physical safety of victims of trafficking in persons while they are within its territory.

6. Each State Party shall ensure that its domestic legal system contains measures that offer victims of trafficking in persons the possibility of obtaining compensation for damage suffered.

*Article 7***Status of victims of trafficking in persons in receiving States**

1. In addition to taking measures pursuant to article 6 of this Protocol, each State Party shall consider adopting legislative or other appropriate measures that permit victims of trafficking in persons to remain in its territory, temporarily or permanently, in appropriate cases.

2. In implementing the provision contained in paragraph 1 of this article, each State Party shall give appropriate consideration to humanitarian and compassionate factors.

*Article 8***Repatriation of victims of trafficking in persons**

1. The State Party of which a victim of trafficking in persons is a national or in which the person had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall facilitate and accept, with due regard for the safety of that person, the return of that person without undue or unreasonable delay.

2. When a State Party returns a victim of trafficking in persons to a State Party of which that person is a national or in which he or she had, at the time of entry into the territory of the receiving State Party, the right of permanent residence, such return shall be with due regard for the safety of that person and for the status of any legal proceedings related to the fact that the person is a victim of trafficking and shall preferably be voluntary.

3. At the request of a receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who is a victim of trafficking in persons is its national or had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the territory of the receiving State Party.

4. In order to facilitate the return of a victim of trafficking in persons who is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. This article shall be without prejudice to any right afforded to victims of trafficking in persons by any domestic law of the receiving State Party.

6. This article shall be without prejudice to any applicable bilateral or multilateral agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of victims of trafficking in persons.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 9

Prevention of trafficking in persons

1. States Parties shall establish comprehensive policies, programmes and other measures:

- (a) to prevent and combat trafficking in persons; and
- (b) to protect victims of trafficking in persons, especially women and children, from revictimisation.

2. States Parties shall endeavour to undertake measures such as research, information and mass media campaigns and social and economic initiatives to prevent and combat trafficking in persons.

3. Policies, programmes and other measures established in accordance with this article shall, as appropriate, include cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

4. States Parties shall take or strengthen measures, including through bilateral or multilateral cooperation, to alleviate the factors that make persons, especially women and children, vulnerable to trafficking, such as poverty, underdevelopment and lack of equal opportunity.

5. States Parties shall adopt or strengthen legislative or other measures, such as educational, social or cultural measures, including through bilateral and multilateral cooperation, to discourage the demand that fosters all forms of exploitation of persons, especially women and children, that leads to trafficking.

Article 10

Information exchange and training

1. Law enforcement, immigration or other relevant authorities of States Parties shall, as appropriate, cooperate with one another by exchanging information, in accordance with their domestic law, to enable them to determine:

- (a) whether individuals crossing or attempting to cross an international border with travel documents belonging to other persons or without travel documents are perpetrators or victims of trafficking in persons;
- (b) the types of travel document that individuals have used or attempted to use to cross an international border for the purpose of trafficking in persons; and
- (c) the means and methods used by organised criminal groups for the purpose of trafficking in persons, including the recruitment and transportation of victims, routes and links between and among individuals and groups engaged in such trafficking, and possible measures for detecting them.

2. States Parties shall provide or strengthen training for law enforcement, immigration and other relevant officials in the prevention of trafficking in persons. The training should focus on methods used in preventing such trafficking, prosecuting the traffickers and protecting the rights of the victims, including protecting the victims from the traffickers. The training should also take into account the need to consider human rights and child- and gender-sensitive issues and it should encourage cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

3. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect trafficking in persons.

2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of offences established in accordance with article 5 of this Protocol.

3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, *inter alia*, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

- (a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and
- (b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for trafficking in persons.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 14

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention⁽¹⁾ and the 1967 Protocol⁽²⁾ relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are victims of trafficking in persons. The interpretation and application of those measures

shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 15

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 16

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

⁽¹⁾ United Nations, *Treaty Series*, vol. 189, No 2545.

⁽²⁾ *Ibid.*, vol. 606, No 8791.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 17

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by Member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 18

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their Member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 19

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its Member States have denounced it.

Article 20

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

BILAG II

Erklæring om udstrækningen af Det Europæiske Fællesskabs kompetence med hensyn til de spørgsmål, der er omhandlet i protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, til supplerende af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet

I henhold til protokollens artikel 16, stk. 3, skal tiltrædelsesinstrumentet fra en regional organisation for økonomisk integration indeholde en erklæring om udstrækningen af organisationens kompetence med hensyn til de spørgsmål, protokollen omhandler, dvs. den kompetence, som organisationen har fået overdraget fra sine medlemsstater, der er parter i protokollen.

Protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, finder, for så vidt angår de beføjelser, der er blevet overdraget til Det Europæiske Fællesskab, anvendelse på de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastsat i nævnte traktat, særlig i artikel 299 og i protokollerne knyttet som bilag til traktaten.

Denne erklæring berører ikke Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling i henhold til protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union og protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Denne erklæring berører heller ikke Danmarks stilling i henhold til protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

I henhold til artikel 299 gælder denne erklæring heller ikke for de af medlemsstaternes territorier, hvor nævnte traktat ikke finder anvendelse, og den er uden betydning for de love eller beslutninger, som de pågældende medlemsstater måtte vedtage i henhold til protokollen på disse territoriers vegne eller i deres interesse. I overensstemmelse med ovennævnte bestemmelse indeholder denne erklæring en angivelse af den kompetence, som medlemsstaterne i henhold til traktaterne har overdraget til Fællesskabet med hensyn til de spørgsmål, protokollen omhandler. Udstrækningen og udøvelsen af denne kompetence udvikler sig ifølge sagens natur til stadighed, efterhånden som Fællesskabet vedtager yderligere relevante bestemmelser, og Fællesskabet vil om nødvendigt supplere eller ændre denne erklæring i overensstemmelse med protokollens artikel 16, stk. 3.

Fællesskabet påpeger, at det har kompetence til at vedtage foranstaltninger vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser, hvori der fastlægges standarder og procedurer, som medlemsstaterne skal følge ved udøvelse af personkontrol ved disse grænser, og visumregler for forventet ophold i højst tre måneder.

Fællesskabet har også kompetence til at vedtage foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken, herunder betingelserne for indrejse og ophold og foranstaltninger til at imødegå ulovlig indvandring og ulovligt ophold, herunder repatriering af personer med ulovligt ophold. Det kan desuden tage skridt til at etablere et samarbejde mellem de relevante offentlige myndigheder i medlemsstaterne og mellem disse myndigheder og Kommissionen på førnævnte områder. På disse områder har Fællesskabet vedtaget bestemmelser, og det er derfor Fællesskabet alene, der skal indgå eksterne aftaler med tredjelande eller kompetente internationale organisationer, hvor det har vedtaget sådanne bestemmelser.

Desuden supplerer Fællesskabets politik inden for udviklingssamarbejde medlemsstaternes politikker og omfatter bestemmelser til forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel.

RÅDETS AFGØRELSE

af 24. juli 2006

om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet for så vidt angår protokollens bestemmelser, i det omfang protokollens bestemmelser falder ind under anvendelsesområdet for tredje del, afsnit IV, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

(2006/619/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2), artikel 63, nr. 3), og artikel 66, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen varetog på Fællesskabets vegne og efter bemyndigelse fra Rådet forhandlingerne om de dele af protokollen, der er omfattet af Fællesskabets kompetence.
- (2) Rådet bemyndigede Kommissionen til at forhandle om Fællesskabets tiltrædelse af den pågældende internationale aftale.
- (3) Efter afslutningen af forhandlingerne blev de instrumenter, man havde forhandlet sig frem til, undertegnet af Fællesskabet den 12. december 2000 i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2001/87/EF af 8. december 2000 ⁽²⁾.
- (4) Nogle medlemsstater er allerede parter i protokollen, mens ratifikationsprocessen er i gang i andre medlemsstater.
- (5) Denne afgørelse berører ikke Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling i henhold til protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union og protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og Det Forenede Kongerige og Irland er derfor ikke bundet af denne afgørelse, idet den vedrører Fællesskabets udøvelse af eksternt kompetence på områder, hvor dets interne lovgivning ikke binder Det Forenede Kongerige og/eller Irland.
- (6) Denne afgørelse berører ikke Danmarks stilling i henhold til protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og Danmark deltager ikke i vedtagelsen af afgørelsen, som ikke er bindende for Danmark.

- (7) Indgåelsen af konventionen på Fællesskabets vegne blev godkendt ved Rådets afgørelse 2004/579/EF af 29. april 2004 ⁽³⁾, hvilket er en forudsætning for, at Fællesskabet kan blive part i protokollen, jf. konventionens artikel 37, stk. 2.
- (8) De øvrige betingelser, der gør det muligt for Fællesskabet at deponere godkendelsesinstrumentet som omhandlet i konventionens artikel 36, stk. 3, og i protokollens artikel 16, stk. 3, er opfyldt.
- (9) I det omfang protokollens bestemmelser falder ind under traktatens tredje del, afsnit IV, skal indgåelsen af protokollen godkendes på Fællesskabets vegne.
- (10) I det omfang protokollens bestemmelser falder ind under traktatens artikel 179 og 181 A, skal indgåelsen af protokollen på Fællesskabets vegne godkendes ved hjælp af en særskilt rådsafgørelse ⁽⁴⁾.
- (11) Fællesskabet bør, når det deponerer sit godkendelsesinstrument, også deponere en erklæring om udstrækningen af Fællesskabets kompetence med hensyn til de spørgsmål, protokollen omhandler, jf. protokollens artikel 16, stk. 3 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, der er gengivet i bilag I, godkendes hermed på Fællesskabets vegne.

Fællesskabets instrument til formel bekræftelse ledsages af en kompetenceerklæring, jf. protokollens artikel 16, stk. 3. Erklæringen er gengivet i bilag II.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EFT L 30 af 1.2.2001, s. 44.

⁽³⁾ EUT L 261 af 6.8.2004, s. 69.

⁽⁴⁾ Se side 44 i denne EUT.

Artikel 2

Denne afgørelse finder anvendelse, i det omfang protokollens bestemmelser falder ind under traktatens tredje del, afsnit IV.

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2006.

Artikel 3

Rådets formand bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at deponere det for Fællesskabet bindende instrument til formel bekræftelse.

På Rådets vegne

K. RAJAMÄKI

Formand

BILAG I

PROTOCOL

**to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children,
supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime**

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat trafficking in persons, especially women and children, requires a comprehensive international approach in the countries of origin, transit and destination that includes measures to prevent such trafficking, to punish the traffickers and to protect the victims of such trafficking, including by protecting their internationally recognised human rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite the existence of a variety of international instruments containing rules and practical measures to combat the exploitation of persons, especially women and children, there is no universal instrument that addresses all aspects of trafficking in persons,

CONCERNED that, in the absence of such an instrument, persons who are vulnerable to trafficking will not be sufficiently protected,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing trafficking in women and children,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument for the prevention, suppression and punishment of trafficking in persons, especially women and children, will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 3

Article 1

Use of terms

**Relation with the United Nations Convention against
Transnational Organised Crime**

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.
2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.
3. The offences established in accordance with article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purposes of this Protocol are:

- (a) to prevent and combat trafficking in persons, paying particular attention to women and children;
- (b) to protect and assist the victims of such trafficking, with full respect for their human rights; and
- (c) to promote cooperation among States Parties in order to meet those objectives.

For the purposes of this Protocol:

- (a) 'trafficking in persons' shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;
- (b) the consent of a victim of trafficking in persons to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;
- (c) the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation shall be considered 'trafficking in persons' even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article;
- (d) 'child' shall mean any person under 18 years of age.

Article 4

Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 5 of this Protocol, where those offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of victims of such offences.

Article 5

Criminalisation

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the conduct set forth in article 3 of this Protocol, when committed intentionally.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

- (a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;
- (b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and
- (c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

II. PROTECTION OF VICTIMS OF TRAFFICKING IN PERSONS

Article 6

Assistance to and protection of victims of trafficking in persons

1. In appropriate cases and to the extent possible under its domestic law, each State Party shall protect the privacy and identity of victims of trafficking in persons, including, *inter alia*, by making legal proceedings relating to such trafficking confidential.

2. Each State Party shall ensure that its domestic legal or administrative system contains measures that provide to victims of trafficking in persons, in appropriate cases:

- (a) information on relevant court and administrative proceedings;
- (b) assistance to enable their views and concerns to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders, in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

3. Each State Party shall consider implementing measures to provide for the physical, psychological and social recovery of victims of trafficking in persons, including, in appropriate cases, in cooperation with non-governmental organisations,

other relevant organisations and other elements of civil society, and, in particular, the provision of:

- (a) appropriate housing;
- (b) counselling and information, in particular as regards their legal rights, in a language that the victims of trafficking in persons can understand;
- (c) medical, psychological and material assistance; and
- (d) employment, educational and training opportunities.

4. Each State Party shall take into account, in applying the provisions of this article, the age, gender and special needs of victims of trafficking in persons, in particular the special needs of children, including appropriate housing, education and care.

5. Each State Party shall endeavour to provide for the physical safety of victims of trafficking in persons while they are within its territory.

6. Each State Party shall ensure that its domestic legal system contains measures that offer victims of trafficking in persons the possibility of obtaining compensation for damage suffered.

Article 7

Status of victims of trafficking in persons in receiving States

1. In addition to taking measures pursuant to article 6 of this Protocol, each State Party shall consider adopting legislative or other appropriate measures that permit victims of trafficking in persons to remain in its territory, temporarily or permanently, in appropriate cases.

2. In implementing the provision contained in paragraph 1 of this article, each State Party shall give appropriate consideration to humanitarian and compassionate factors.

Article 8

Repatriation of victims of trafficking in persons

1. The State Party of which a victim of trafficking in persons is a national or in which the person had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall facilitate and accept, with due regard for the safety of that person, the return of that person without undue or unreasonable delay.

2. When a State Party returns a victim of trafficking in persons to a State Party of which that person is a national or in which he or she had, at the time of entry into the territory of the receiving State Party, the right of permanent residence, such return shall be with due regard for the safety of that person and for the status of any legal proceedings related to the fact that the person is a victim of trafficking and shall preferably be voluntary.

3. At the request of a receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who is a victim of trafficking in persons is its national or had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the territory of the receiving State Party.

4. In order to facilitate the return of a victim of trafficking in persons who is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. This article shall be without prejudice to any right afforded to victims of trafficking in persons by any domestic law of the receiving State Party.

6. This article shall be without prejudice to any applicable bilateral or multilateral agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of victims of trafficking in persons.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 9

Prevention of trafficking in persons

1. States Parties shall establish comprehensive policies, programmes and other measures:

- (a) to prevent and combat trafficking in persons; and
- (b) to protect victims of trafficking in persons, especially women and children, from revictimisation.

2. States Parties shall endeavour to undertake measures such as research, information and mass media campaigns and social and economic initiatives to prevent and combat trafficking in persons.

3. Policies, programmes and other measures established in accordance with this article shall, as appropriate, include cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

4. States Parties shall take or strengthen measures, including through bilateral or multilateral cooperation, to alleviate the factors that make persons, especially women and children, vulnerable to trafficking, such as poverty, underdevelopment and lack of equal opportunity.

5. States Parties shall adopt or strengthen legislative or other measures, such as educational, social or cultural measures, including through bilateral and multilateral cooperation, to discourage the demand that fosters all forms of exploitation of persons, especially women and children, that leads to trafficking.

Article 10

Information exchange and training

1. Law enforcement, immigration or other relevant authorities of States Parties shall, as appropriate, cooperate with one another by exchanging information, in accordance with their domestic law, to enable them to determine:

- (a) whether individuals crossing or attempting to cross an international border with travel documents belonging to other persons or without travel documents are perpetrators or victims of trafficking in persons;
- (b) the types of travel document that individuals have used or attempted to use to cross an international border for the purpose of trafficking in persons; and
- (c) the means and methods used by organised criminal groups for the purpose of trafficking in persons, including the recruitment and transportation of victims, routes and links between and among individuals and groups engaged in such trafficking, and possible measures for detecting them.

2. States Parties shall provide or strengthen training for law enforcement, immigration and other relevant officials in the prevention of trafficking in persons. The training should focus on methods used in preventing such trafficking, prosecuting the traffickers and protecting the rights of the victims, including protecting the victims from the traffickers. The training should also take into account the need to consider human rights and child- and gender-sensitive issues and it should encourage cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

3. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect trafficking in persons.

2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of offences established in accordance with article 5 of this Protocol.

3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, *inter alia*, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

- (a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and
- (b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for trafficking in persons.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 14

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention ⁽¹⁾ and the 1967 Protocol ⁽²⁾ relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are victims of trafficking in persons. The interpretation and application of those measures

shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 15

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 16

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

⁽¹⁾ United Nations, *Treaty Series*, vol. 189, No 2545.

⁽²⁾ *Ibid.*, vol. 606, No 8791.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 17

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by Member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 18

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their Member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 19

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its Member States have denounced it.

Article 20

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

BILAG II

Erklæring om udstrækningen af Det Europæiske Fællesskabs kompetence med hensyn til de spørgsmål, der er omhandlet i protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, til supplerende af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet

I henhold til protokollens artikel 16, stk. 3, skal tiltrædelsesinstrumentet fra en regional organisation for økonomisk integration indeholde en erklæring om udstrækningen af organisationens kompetence med hensyn til de spørgsmål, protokollen omhandler, dvs. den kompetence, som organisationen har fået overdraget fra sine medlemsstater, der er parter i protokollen.

Protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, finder, for så vidt angår de beføjelser, der er blevet overdraget til Det Europæiske Fællesskab, anvendelse på de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastsat i nævnte traktat, særlig i artikel 299 og i protokollerne knyttet som bilag til traktaten.

Denne erklæring berører ikke Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling i henhold til protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union og protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Denne erklæring berører heller ikke Danmarks stilling i henhold til protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

I henhold til artikel 299 gælder denne erklæring heller ikke for de af medlemsstaternes territorier, hvor nævnte traktat ikke finder anvendelse, og den er uden betydning for de love eller beslutninger, som de pågældende medlemsstater måtte vedtage i henhold til protokollen på disse territoriers vegne eller i deres interesse. I overensstemmelse med ovennævnte bestemmelse indeholder denne erklæring en angivelse af den kompetence, som medlemsstaterne i henhold til traktaterne har overdraget til Fællesskabet med hensyn til de spørgsmål, protokollen omhandler. Udstrækningen og udøvelsen af denne kompetence udvikler sig ifølge sagens natur til stadighed, efterhånden som Fællesskabet vedtager yderligere relevante bestemmelser, og Fællesskabet vil om nødvendigt supplere eller ændre denne erklæring i overensstemmelse med protokollens artikel 16, stk. 3.

Fællesskabet påpeger, at det har kompetence til at vedtage foranstaltninger vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser, hvori der fastlægges standarder og procedurer, som medlemsstaterne skal følge ved udøvelse af personkontrol ved disse grænser, og visumregler for forventet ophold i højst tre måneder.

Fællesskabet har også kompetence til at vedtage foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken, herunder betingelserne for indrejse og ophold og foranstaltninger til at imødegå ulovlig indvandring og ulovligt ophold, herunder repatriering af personer med ulovligt ophold. Det kan desuden tage skridt til at etablere et samarbejde mellem de relevante offentlige myndigheder i medlemsstaterne og mellem disse myndigheder og Kommissionen på førnævnte områder. På disse områder har Fællesskabet vedtaget bestemmelser, og det er derfor Fællesskabet alene, der skal indgå eksterne aftaler med tredjelande eller kompetente internationale organisationer, hvor det har vedtaget sådanne bestemmelser.

Desuden supplerer Fællesskabets politik inden for udviklingssamarbejde medlemsstaternes politikker og omfatter bestemmelser til forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel.
